

Cuvântul A Devenit Trup

(Raportul Călătoriei În India)

 Bună dimineața, prietene. Este într-adevăr un privilegiu să fim aici în tabernacol din nou, în această dimineață. Desigur, așa cum călătorim prin diferite părți ale lumii, și așa mai departe, uneori te întrebi dacă vei mai fi vreodată iarăși înapoi, dar să... și să vezi riscurile și pericolele și lucrurile care stau în față. Dar așa cum Fratele Neville tocmai a zis, “Domnul ne va purta de grijă.” Aceea este, că noi învățăm să ne încredem în El pentru... [Porțiune goală pe bandă—Ed.] Și în această dimineață, este o...

² Eu cred că am o dragoste mai adâncă pentru Domnul Isus decât am avut vreodată în toată viața mea. După ce am văzut diferitele religii din lume, și operarea lor și ceea ce cred ei, și teologia lor și așa mai departe, și apoi să ajungi să-ți dai seama că noi, ca Creștini, avem pe Dumnezeu adevărat și viu. Toate celelalte religii doar se par că se șterg în nimic, când—când Creștinismul este adus la—la locul lui.

³ Acum, eu nu sunt prea tare, să vorbesc. Dacă cineva vrea să vină doar puțin mai aproape, păi, voi sunteți—voi sunteți mai mult decât bine veniți să veniți înainte, în timp ce noi așteptăm.

⁴ Eu doar vreau să dau raportul despre adunarea de peste mări, doar pe scurt, și așa ca voi să aveți o—o concepție despre ceea ce a făcut Domnul peste mări. Căci noi suntem... voi sunteți parte din grupul care m-a trimis, și voi v-ați rugat pentru mine în timp ce eu am fost acolo, astfel voi aveți un drept să știți ce a făcut Domnul. A fost o—o adunare mare și minunată pe care am avut-o. Ei...

⁵ În Portugalia; Lisabona, Portugalia, noi am avut una din cele mai bune adunări pe care am avut-o de mult timp, doar să ne oprim înăuntru așa cum am făcut. Este strict, sută la sută țară Catolică, Portugalia este, care a venit din Spania. Iar Spaniolii erau Catolici, și s-au mutat înăuntru. Și toți—toți Portughezii sunt Catolici. Dar chiar în mijlocul tuturor acestora, Domnul a turnat Duhul Său peste adunare, și noi am avut astfel de adunări și minuni!

⁶ Și multe, multe mii... Acum, dacă sunt oameni Catolici aici, eu nu încerc să spun că oamenii au fost convertiți la Creștinism din Catolicism; deoarece, ea este o reprezentantă la Creștinismului. Însă, ei, oamenii care de obicei merg la—la biserica Catolică, și nu Creștini real devotați; noi îi avem în Protestanți, de asemeni; ei doar spun, “Ei bine, eu sunt un

Catolic pentru că bunica mea a fost Catolică.” Și, aceea este, ei nu—nu o consideră. Dar acești oameni, în felul acela, au fost conduși de Domnul Isus Cristos, cu miile, în adunare în Portugalia.

⁷ Apoi noi am mers de acolo la Roma. Și chiar . . . Ei bine, eu am vizitat marile catacombe unde Creștinii s-au închinat, la început, în primele epoci. Și acolo am avut o experiență așa de minunată, să mergem jos, în special la Catacomba Sfântului Angelo. Și, desigur, ghizii noștri erau strict Catolici. Dar ei au încercat să spună că ei au fost Catolici, dar toate inscripțiile și totul arăta că era diferit; aceasta nu a fost, vedeți.

⁸ Și apoi de acolo noi am mers la Cetatea Vatican. Și în Cetatea Vatican, eu am avut un timp minunat. Și am avut un serviciu de vindecări, chiar în umbrele Catedralei Sfântul Petru de acolo; o mare adunare. Și literal chiar ei toți care au putut veni în jur, unde noi a trebuit să o facem în secret, și doar să lăsăm oamenii să știe unde suntem noi. Și mii au venit afară și au acceptat pe Domnul Isus Cristos, și El a lucrat miracole, semne și minuni printre oameni. În . . . la Cetatea Vatican, vă puteți imagina asta?

⁹ Și eu am putut . . . am întâlnit mulți din marile celebrități din țară de data aceasta, pentru că Baron Von Blomberg a fost cu noi, el a fost managerul adunării, și bine cunoscut de toți monarhii, și potențaii, și așa mai departe, din lume. În Lisabona, păi, noi am întâlnit pe guvernatorul parlamentului, am avut prânzul cu ei. Și în Roma, toți demnitarii acolo.

¹⁰ Și acest Rege Faruk, Faruk, oricum îi era numele, din Egipt, care tocmai s-a căsătorit cu doamna tânără, voi știți, noi am înțeles, apoi ei au fost divorțați din nou. Și el are un drept să aibe patru neveste, astfel el—el are numai vreo una sau două acum. Dar, el s-a căsătorit cu această fată tânără, fată de școală, și voi ați auzit publicitatea în ziar, și așa mai departe. Om plăcut cu care să vorbești. Ins mare, mare . . . Vreau să spun, ins mare! El era mare. Astfel el—el era un om plăcut.

¹¹ Apoi noi am întâlnit două din reginele de jos din Orient, și așa mai departe. Și apoi ele erau acolo la Roma, și știind că noi eram acolo, au venit să ne întâlnească.

¹² Și am avut o audiență cu papa, și așa fi putut să merg sus să vorbesc cu el. Dar când am aflat că trebuie să-i săruți inelul și degetul piciorului, eu am zis, “Nu, nu. Aha! Nu.” Înțelegeți? Eu îi dau fiecărui om considerațiile cuvenite, ca reverend, doctor, orice este el, să-i dau onoare, și-mi iau jos pălăria înaintea lui, ca un gentleman, sau așa mai departe. Dar când se ajunge la închinare, există numai Unul, acela-i Domnul Isus Cristos. Și eu nu așa face aceea.

¹³ Astfel el a zis că el a cerut, a cerut baronului, și așa mai departe, dacă el ar putea să mă aibe acolo într-o marți după-

masa, sau așa ceva. El a zis, “Acum când vă duce-ți înăuntru,” a zis, “primul lucru pe care-l faceți, vă aplecați jos înaintea lui. Apoi el își întinde inelul, și îi sărutați inelul. Apoi își întinde piciorul, cu un deget pe el.”

¹⁴ Eu am zis, “Nu, nu, nu. Nu, domnule. Doar uitați aceea. Noi nu vom face asta.”

¹⁵ Apoi am mers înainte la Cairo, Egipt, și Atena, Grecia, în jos în—spre diferite părți ale țării, iar apoi am sfârșit-o în Bombay. Și eu vă spun, că eu nu cred că aş putea ieși din ceea ce am văzut în Bombay, în zece ani, de ceea ce a fost. Eu. . . Este cea mai înduioșătoare priveliște pe care am văzut-o vreodată în viața mea, din jurul lumii.

¹⁶ Aceasta este practic totul afară de extrema Estică. Eu practic am vizitat toate țările din Europa și Asia, și—și prin acea parte a țării, chiar la granițele Rusiei, dar încă nu am fost în Japonia. Și aceea trebuie să fie următoarea pe program, aceasta, Australia și Noua Zeelandă și Japonia. Următoarea mea oprire, de unde am fost eu, era Hong Kong, China. Noi eram doar în jur de cealaltă parte, mult mai aproape să ajungem în Statele Unite, venind pe partea *aceasta*. Noi doar a trebuit să ne oprim la Hong Kong, Tokyo, Formosa, și Guam, Wake, Filipine, apoi aici. În loc de aceea, noi mergem direct înapoi pe cealaltă parte, să venim—venim înăuntru din nou. Dar înăuntru acolo. . .

¹⁷ Nu există oameni săraci în America. Mie nu-mi pasă unde este el, și cât de greu trebuie să trăiască el, nu este aproape, nici o persoană săracă în America. Dacă-l găsiți într-o alee, mâncând dintr-un bidon de gunoi, toate hainele lui jos pe el, și orice altceva, el este un milionar. Niciodată să nu vă gândiți că el este sărac, căci el nu este; după ce voi vizitați o dată India, voi vedeți oamenii săraci acolo. Păi, eu vă spun, o tare. . .

¹⁸ Eu sunt tare la inimă. Eu am văzut așa de mult și a trebuit să trec prin așa de multe. Mulți dintre voi s-ar putea să nu înțeleagă cum, ce efect are pe o ființă umană, când vedeți așa de multe lucruri, și tu trebuie să călătorești pe deasupra acestora, tot timpul, așa, te face să te simți diferit. După un timp, tu ajungi în acel fel de atmosferă, încât tu privești la lucruri și doar nu le observi, căci tu—te-ai—te-ai adus la locul acela.

¹⁹ Ca un doctor, trebuie să-l despici pe un om, ajunge acolo și-i scoate apendicele. De prima dată când a făcut-o, poate el a leșinat sau ceva. Dar după o vreme, el ajunge la un loc, el știe că trebuie făcută, astfel el merge doar și o face. Și dacă pacientul trăiește sau moare, păi, el doar, el a făcut cât de bine a putut.

²⁰ Și un predicator ajunge în același fel, când voi sunteți. . . mai ales un apostol. Sau—sau, ce. . . Ei bine, un apostol este un misionar. Cuvântul mision-. . . *apostol* înseamnă “cel trimis.” Și de ce misionarul vrea să fie numit un misionar, în loc de

apostol, eu nu știu. Ordinea Bibliei despre aceasta, este, este apostol. Și astfel atunci el este trimis afară. El nu este chiar nevoie să fie un predicator. El . . . apostolul nu trebuie să fie un predicator; el doar trebuie să fie unul care este trimis. Dumnezeu l-a trimis să facă anumite lucruri.

²¹ Și apoi înăuntrul acolo, eu vă spun, când noi am mers în India, și să vedem acei oameni săraci zăcând pe străzi, și murind în foame. Și mame micuțe cu copilașii lor, și cerșeau după ceva. Și ele mureau, ele însele, de foame, dar nu lăsau copiii lor să moară. Și doar pentru puțin, douăzeci și cinci de cenți, un bănuț, sau ceva. Dacă puteau obține atât de multă hrană odată la trei zile, ei o puteau face. Ei nu au casă la care să meargă. Doar când le era somn, se culcau pe stradă. Și ei . . . porcul cu spinarea ascuțită, poate, nu se făcea decât cam *atât* de mare, și coastele lui trase împreună din cauza foametei, umblând în jur peste oameni. Și un țap bătrân, și el aproape să se clătine în bucăți, la fel, umblând peste oameni. Și ei put. Și, oh, voi nu ați văzut o astfel de conglomerare în care este India! Desigur, ea practic a fost așa întotdeauna. Nu este nimic nou.

²² Ei doar și-au căpătat independența cu vreo șase ani în urmă, pe faliment din Anglia, așa cum știți. Și ei sunt—ei sunt un popor foarte ciudat.

²³ Eu nu am văzut un om în toată India, cu milioanele pe care am ajuns să-i văd, care aveau membre, sus deasupra oriunde în coapsa lor, aici sus, *așa* de gros; toți foarte slabi, oameni osoși. Și la fereastra mea, aceasta ar rupe inima unui om, așa cum fiul meu șade acolo în spate, ascultând. Și el ședea la fereastră și privea cum oamenii ședeau pe străzi. Când ei au aflat unde eram eu, și leproșii fără mâini, lucruri ca mici cioturi se ridicau în aer, cerșind după ceva să mănânce, sau orice; și fără picioare, și albiți cu lepră. Și, oh, este că, nu se poate ajuta unul pe altul, cu greu. Și, oh, este cea mai înduioșătoare priveliște pe care ați văzut-o vreodată!

²⁴ Și eu am spus misionarilor, am spus, “Eu doar nu o pot suferi.” Eu am dat fiecare bănuț pe care l-am avut, împărțit, și totul, pe străzi. Și eu—eu—eu m-am gândit, “Ei au tot atât de mult drept să mănânce cum au Sarah și Rebekah a mele.”

²⁵ Și—și—și voi doar nu vă dați seama cât de binecuvântați sunteți voi, oamenilor. Acum, așa este, voi nu vă dați seama. Știți, voi ar trebui să priviți sus și să vedeți de unde vine aceasta. Doamne! Aceasta vine . . . Și poporul American este ca un porc sub un pom de măr. Știți, el . . . cât e ziua de lungă merele îl vor lovi în cap, și el le va mânca, și niciodată nu se uită în sus să vadă de unde vin. Și acela-i felul cum suntem noi. Noi niciodată nu ne gândim, vreau să spun, în general; eu nu vreau să spun că voi oamenii de aici. Voi sunteți Creștini. Dar eu—eu spun de oameni în general, cum ei doar . . . ei nu—ei nu—și dau seama cât de binecuvântați și cât de bine o duc ei.

²⁶ Gunoiul din Jeffersonville ar hrăni, astăzi, ar hrăni a patra parte din India. Asta-i adevărat. Asta-i adevărat, și ei ar fi fericiți să-l obțină, orice. Ei. . .

²⁷ Voi vedeți omul în bidonul de gunoi; ziceți, "Ei bine, Frate Branham, ce spui de omul *acela*? Aproape că nu are haine, și zdrențuros." Dar, priviți, singurul lucru pe care el îl are de făcut este să ceară de milă, și ei îl vor ajuta. Omul acela nu are milă, acolo. El, mai ales, locuiește într-o colibă pe undeva, unde, dacă plouă, el poate intra într-un vagon.

²⁸ El nu are nimic la ce să meargă. Unde el cade, el doar zace acolo. Și ei îi culeg când ei mor, și-i incinerează, și-i aruncă într-o groapă mare, sau undeva așa, și-i pun la o parte de pe străzi, sau orice altceva; leproși, și așa mai departe. Nimeni nu-i vrea. Nici un loc unde să meargă. Nimic. Ei sunt flămânzi. Ei sunt ființe umane tot la fel cum suntem noi.

²⁹ Și eu îți spun, frate, eu—eu nu am putut suferi aceasta. Eu aproape că am avut o prăbușire nervoasă. Și eu am fost acasă acum, toate aceste zile, de duminica trecută. Și eu nu am putut ieși din cameră. Soția mea acolo știe adevărul, cam pentru cinci zile. Aceasta aproape că m-a ucis. Chiar când doctorul meu mi-a luat tensiunea de sânge, el a zis, "Omule, tu mai bine te-ai odihni puțin." Zicea, "Nervii tăi sunt așa de scăzuți încât tensiunea ta de sânge a mers jos de tot, și nici măcar nu ar pune, ridică sângele tău sus, așa, să-l aducă sus din nou." Eu. . . Aceasta doar aproape m-a frânt în două, să văd astfel de lucruri.

³⁰ Și, aceea, și unii din misionari au zis, "Frate Branham, dacă aceasta te rănește, să nu mergi niciodată în interior, căci este de mai multe, multe ori mai rău decât aceasta." Bombay este orașul lor cel mai mare, și cel mai frumos oraș pe care-l au ei. Și voi ar trebui să-l vedeți!

³¹ Și acum la religiile din partea aceea, eu niciodată nu am văzut așa ceva, așa de multe superstiții! Oameni, total orbi, de la uitatul la soare, închinându-se soarelui; doar orbesc, privind la soare.

³² Eu am fost întreținut acolo de, ei bine, celebrități, asta-i adevărat, de la Dl. Nehru, și președintele, și parlamentul și toți aceia. Eu am biletele lor și lucruri, chiar aici în buzunarul meu, cărțile lor de vizită, și așa mai departe. Ei au fost plăcuți. Nu puteau fi mai plăcuți. Te tratează frumos.

³³ Dar am mers al primarul din Bombay, la biroul lui. Cotețul vostru de găini arată mult mai bine, vedeți, decât cel mai bine ce aveau ei. Și astfel acolo nu este nimic de mâncare. Și pe străzi, este cea mai sfâșietoare priveliște pe care ați văzut-o cândva. Când vă trimiteți pachetele voastre de "îngrijire," să le trimiteți în India. Da, domnule.

³⁴ Acum, eu nu sunt aici ca un critic. I-am spus soției, venind în jos, "Dacă e ceva, de la care eu vreau să stau deoparte," și să

cer acestei biserici să se roage pentru mine, “este cam criticizând.” Eu sunt critic în inima mea, și eu—eu nu vreau să fiu în felul acela.

³⁵ Imediat ce am atins pământul American, înainte de a ajunge aici, am văzut poporul American și am început să-i critic chiar atunci, când am privit și am văzut o mică mamă bătrână în spatele unui avion. Noi am venit la clasa a doua, în felul cum, într-adevăr, predicatorii ar trebui să călătorească. Și înapoi în avion, o mică mamă în spate acolo cu ceva copilași, și aici era insul șezând acolo certându-se cu copiii aceia pentru că ei... noi am fost... Eu am fost în aer cincizeci și opt de ore. Dar ei... și ei au fost cam—cam treizeci și cinci de ore; sărmanii copilași, neodihniți, și ei agitându-se.

³⁶ Și apoi vezi femeile Americane crescute, îmbrăcate așa de imoral! Chiar și pentru ființa lor imorală, foametea lor—lor, femeile acelea pot veni aici și să le învețe pe aceste femei Americane cum să trăiască decent. Asta-i adevărat. Voi niciodată... Pe stradă, mie nu-mi pasă dacă este soția ta, tu nu poți sta la șase țoli de ea. Ei te vor duce înăuntru, vedeți, asta-i adevărat. Nu există sărutări și iubire, și lucruri, pe străzi acolo. Și femeile lor niciodată nu-l privesc pe un bărbat în față, când ele vorbesc cu el, ele își țin capul în jos așa și pleacă. Și ei—și ei nu le lasă pe stradă în felul acela, și așa mai departe. Și acestea sunt moralurile. Și să vii și să găsești un popor în foamete, și păgâni, așa cum era, cum era acela, și să vezi partea josnică, degradată a națiunii noastre de aici, aceasta mă face critic.

³⁷ Și eu—eu am stat în hotel, la Taj, Taj Mahal. Eu presupun Bily... Cum pronunți tu aceea, Billy? Cum ai tu... Billy Paul, cum pronunți tu aceea, Taj Mahal Hotel? [Fratele Billy Paul zice, “Taj Mahal.”—Ed.] Taj Mahal, da, oricum, și la—la hotel acolo. Și Billy este un martor.

³⁸ Doi americani au venit înăuntru. Și când ei au mers la stradă... Noi am privit așa cum ei au mers afară, și au umblat printre acei oameni sărmani acolo afară. Și un băiețel a alergat sus la ei. Acolo este un fel de boală pe care o capătă ei. El era cam în vârstă de opt ani. Degetul lui de la picior era cam așa de mare, două din ele; ele au stat în sus cam așa de înalt, și el trebuia să-și tragă piciorușul așa. A mers sus și a cerut un bănuț, voi știți, sau ceva de felul acela, să-și ia ceva să mănânce. Și acei Americani au zis... [Fratele Branham gesticulează și imită răspunsul lor.] S-au întors așa în jur, și au plecat.

Am zis, “Dumnezeule, fii milostiv.”

³⁹ Îngâmfați! Și Nehru și ceilalți vorbeau cu noi, zicând, “Nouă ne-ar place să avem tot felul vostru despre cum... și democrația voastră, și așa mai departe în felul acela, dar noi nu vrem spiritul vostru.” Asta-i adevărat. “Noi nu vrem simțul

înalt, încăpățânat pe care voi toți îl aveți în America. Noi nu îl vrem.” Vedeți? Și nici ei nu s-au sfiit să ne spună. A zis, “Noi nu vrem aceea.”

⁴⁰ Și eu am zis, “Aceea nu este adevărata reprezentare a Creștinismului.” Eu am zis, “Aceea este o formă de fățarnicie.” Absolut. Am zis, “Creștinii nu acționează în felul acela. Nu, domnule.” Am zis, “Nu toți în America acționează așa.” Am zis, “Noi avem un popor tot așa de smerit și dulce așa cum ei au oriunde în lume. Dar noi avem unii. . .” Am zis, “Spre întristarea mea, să o spun, “am zis, “cei mai mulți dintre ei, și majoritatea, sunt de felul acela înalt, încăpățânat, îngâmfați, în felul acela.”

⁴¹ Și să vin aici, mă face critic, înțelegeți voi, și eu nu vreau să fiu așa. Și eu am aflat, după așa de mult, văzând așa de mult, și totul ca aceea, încât, frate și soră, vechii mei prieteni de aici de la tabernacol, binecuvântate să vă fie inimile. Voi nu vă dați seama prin ce am trecut. Zilele mele de a încerca să vă hrănesc și de toate. Și încercând să fac cât mai bine pot eu să răspund înaintea lui Dumnezeu într-o zi. Dar eu am. . . Astfel dacă mă vedeți făcând greșit, să nu mă condamnați, doar să vă pară rău de mine, și încercați să mă corecți, vedeți, căci eu—eu nu vreau să fiu așa.

⁴² Dar voi doar trebuie să treceți prin așa de mult, voi nu vă dați seama, și voi trebuie să călătoriți peste așa mult. Eu v-aș putea spune lucruri în această dimineață, care nu ar fi legal ca eu să vă spun în această dimineață, voi v-ați fi dat seama de ce am fost acolo sus cinci zile, acasă, și nu m-am putut mișca în jur. Asta-i adevărat. Voi nu vă dați seama de aceasta.

⁴³ Cum, ce s-a întâmplat de când un mic predicator bătrân nevinovat stând aici în amvon, ce a trecut peste inima aceea, și a tăiat prin ea, și a bătut prin ea, și a tras prin ea. Numai Dumnezeu știe. Eu nici măcar nu o spun oamenilor, nici măcar propriei mele soții, eu doar o țin între mine și Dumnezeu, și mă mișc înainte din câte știu mai bine. Dar voi vă dați seama că, o ființă umană, mintea lui poate doar să suporte atât de mult, și apoi el se duce afară, vedeți. Și ceea ce m-a ținut, eu nu știu, a fost numai Dumnezeu singur care a făcut-o.

⁴⁴ Acum, există tot felul de religii în India. Toți au o religie. Fiecare își are felul lui propriu. Am fost primit de istoricul. . . Niciodată mai înainte, ca religiile din India vreodată să vină împreună să primească un Creștin. Dar cu două săptămâni în urmă, ultima joie, eu am fost primit de religiile din India.

⁴⁵ Și mulți dintre ei se închină la muște. Și ei se închină la vite. Și ei se închină, oh, la de toate. Și ei au fost acolo, Jainșii, unde noi ședeam împreună, în templul lor. Unde preții lor. . . Religia aceea s-a format înainte ca să se nască vreodată Creștinismul; trei sau patru mii de ani în urmă.

46 Ei au o mănăstire, ei au călugări, chiar modelul Catolicismului. Ei își smulg bărbile lor cu mâinile, și părul din capul lor, în felul *acela*, cu mâinile lor, apoi ei încep să vină înapoi. Voi nu puteți să-l tăiați.

47 Și ei sunt astfel în fiecare fel, încât ei—ei iau o—o mătură și . . . sau un ghemotoc mic. Ei șed acolo; călugării fac aceste ghemotoace mici. Și ei merg înainte, în felul *acela*, să fie siguri că voi nu călcați pe o furnică sau ceva, să o omorâți. Dacă ați face, ar fi un păcat de moarte, și voi nu ați fi iertați. Ei poartă un lucru alb peste gura lor, și în jurul urechilor lor, unde, dacă ei ar respira, s-ar întâmpla să respire un țânțar mic, și ei niciodată nu ar fi iertați pentru aceasta. vedeți, acesta—acesta a omorât ceva. Și, oh, vai!

48 Cum ar putea ei accepta vreodată jertfa de Sânge a Domnului Isus Cristos? Ei au auzit de El, dar ei nu o cred. Ei știu despre Isus. Misionarii duc aceasta. El a zis, “Oh, da, dar voi oamenilor sunteți toți încurcați.” Zicea, “Voi—voi—voi vă gândiți la omul acela Isus . . . Dacă El era un Om sfânt, lăsa oamenii cruzi să-L răstignească? Fără sens!” Zicea, “El a urcat pe un cal și a plecat sus la Cer. Acolo este unde a plecat El.”

49 Și—și Sikhii, [locuitori din Punjab, India—Trans.] ei poartă un turban; înăuntru *aici* ei au un cuțit. Și de fiecare dată când ei prind un Creștin întors cu spatele, ei îlucid. vedeți, deoarece când el ajunge în Cer . . . Creștinul merge în Cer, de asemeni. Dar când el ajunge în Cer, el urmează să fie Creștinul; el va fi slujitorul lui Jain, înțelegeți. Astfel el va avea mulți slujitori dacă poate să scape de mulți dintre ei aici jos pe pământ, înțelegeți. Și astfel dacă el te omoară, tu ești doar omorât, asta-i tot. Și înapoi în turbanul lor, voi puteți spune, ei au un piaptân mic înfipt aici, și un cuțit înfipt pe la margine acolo. Și ei doar vor numai să fiți întorși cu spatele, aceea este tot ce vor ei să facă. Și apoi, doar de toate, religiile lumii!

50 Și adresându-ne lor în acea seară, prima seară de adunare, când nu era nici o cale să estimezi oamenii care erau acolo. Acolo nu era loc unde să-i poți pune. În muson, care erau ploile, se desfășurau; și oamenii zăceau acolo afară, și doar neajutorați. Și, oh, așa cazuri înduioșătoare. Și s-a întâmplat să fie că prima femeie a venit sus, cu orice ce puteau ele veni sus, era un băiețel, care era un . . . Eu cred că el era un Hindus. Nu-i așa, Paul? Și el nu putea . . . copilașul surd și mut, și a fost născut surdo-mut.

51 Și eu am zis, “Acum iată primul caz, un flăcău mic aici.” Am zis, “Acum fiecare dintre voi, unul, Jainii, vor încerca să-i facă să fie Mahomedani; iar ceilalți, ei încearcă să vă facă diferite lucruri, și a ta [A-yal-icks].”

52 Și ei toți își citesc Bibliile pe care le au, nu această Biblie, și ei au Biblia Koran, voi știți asta. Astfel ei au . . . Aceea este prin Mahomedani. Și ei—ei au diferiți fondatori.

53 Acum, există unii dintre ei acolo care cred, că, “Un om este dumnezeu, însuși; că fiecare om este un dumnezeu. Și cu cât ești mai bun, cu atât ești un dumnezeu mai bun.” Și, oh, este—este oribil să vedeți cum fac ei.

54 Și acolo, eu am zis, “Acum priviți, domnilor,” eu nu i-am putut numi frați. Eu doar m-am adresat lor ca domni ai religiilor lumii. Vedeți? Și am zis, “Acum aș vrea să vă întreb ceva. Acolo . . . Noi toți suntem aici astăzi, sau în seara aceasta, mai degrabă. Și toate aceste lucruri diferite; și voi vă închinați la vite, și voi vă închinați la de toate.” Și am zis, “Aceasta este toată, dacă mă veți scuza, superstiție.” Toți dintre ei puteau înțelege Engleza; ei nu o puteau vorbi înapoi. Dar, Anglia i-a controlat așa de mult.

55 Am zis, “Voi sunteți—voi sunteți aici, și noi suntem . . . Fiecare, voi reprezentați diferite religii.” Am zis, “Și voi mergeți și prozeliți. Voi luați un—un—un Sikh, să-l faceți un Jain; și voi luați un Mahomedan, să-l faceți un—un Buda, și așa mai departe în felul acela.” Am zis, “Aceasta este numai schimbare a gândului. Asta-i tot.”

56 Am zis, “Noi avem ceva similar în America. Noi nu suntem imuni de aceste lucruri,” am zis, “dar noi toți credem într-un singur Dumnezeu.” Am zis, “Atunci, noi avem Metodști, și Bapțiști, și Prezbiterieni, și ei prozelesc, unul printre unul și altul, să intre în organizație.

57 “Dar voi toți prozeliți de la un dumnezeu la altul, vedeți. Dar,” am zis, “acum care este acesta? Acesta este, fiecare, superstiție.”

58 Am zis, “Tocmai creatura, musca la care vă închinați, vaca la care vă închinați, calul, sau orice ar putea fi, Dumnezeul Atotputernic a creat acea ființă, vedeți.” Și am zis, “Voi vă închinați la creație în loc de Creator, vedeți. Pentru mine,” am zis, “în toate acestea, acum, nu există nici unul dintre ei . . .” Și unii dintre ei cu idoli și așa mai departe. Am zis, “Nu există nici unul din ei care poate să vă ajute. Nu există nici unul din ei care vă poate răspunde. Ei toți sunt muți, și nici unul din ei nu răspunde. Nici unul din ei nu poate să vină în acțiune.

59 “Dar există numai Un singur Dumnezeu adevărat și viu, și Isus Cristos este Fiul Lui.” Și eu am zis, “Acum acela e pe Cine îl reprezintă eu aici.”

60 Am zis, “Acum, așa cum Ilie, profetul, a adus pe toți profetii lui Baal, și așa mai departe, la Muntele Carmel, să dovedească și să spună cine este Dumnezeu,” am zis, “acum există numai un singur lucru de făcut. Și, apoi, dacă dumnezeii voștri sunt adevărați, atunci lăsați-mă să-l părăsesc pe al meu și să-l slujesc pe al vostru.

61 “Acum aici stă un băiat surd și mut. Care dintre dumnezeii voștri poate să-l facă sănătos, să-i dea—să-i dea—să-i dea auzul și vorbirea? Aceea este ce vreau eu să știu. Vedeți? Care poate să-i redea vorbirea acestui băiat?” Și fiecare era tăcut.

62 Eu am spus, “Acum Creștinătatea v-a fost reprezentată, în forma de doctrină, și în broșuri, și în Biblie.” Ceea ce, eu sunt pentru aceasta, sută la sută. Dumnezeu să ajute pe misionarii aceia care merg acolo să locuiască acolo! Da, domnule. “Dar,” am zis, “nu v-a fost pe deplin reprezentat.” Vedeți? Am zis, “Aceasta v-a fost reprezentat, numai în Cuvânt. Dar Dumnezeul care a scris acel Cuvânt, pe care îl aveți deja plasat în inima voastră, a venit acum într-un loc încât El va face Cuvântul viu, înțelegeți, se face pe Sine în Cuvânt.”

63 Acum, am zis, “Aici stă flăcăul. El este surd și mut. El nu poate vorbi sau auzi, sau nimic. El a fost născut așa.” Și Duhul Sfânt acolo și descoperă păcatele și lucrurile, oamenilor. Și ei aproape au leșinat când au văzut asta, voi știți.

64 Și ei toți fac așa mult zgomot, voi nu puteați înțelege, căci ei doar aveau miliția să-i supravegheze, știți. Și ei doar au fost sus și jos. Oh, Doamne! Ei au spus că oameni de peste tot din India au fost acolo. Astfel tu—tu nu puteai spune ce era acolo, înțelegeți, cât de mulți sau nimic, tu nu o puteai înțelege.

Astfel atunci, atunci, acest băiețel, când eu l-am adus sus acolo.

65 Și am zis, “Acum, Tată Ceresc, Tu știi că eu sunt tot așa ca și ceilalți oameni de aici. Eu aș fi în starea lor, și mai rău, dacă nu ar fi fost din cauza harului Tău, vezi. Tu m-ai salvat. Și eu—eu. . . Această toată este rânduită de Tine, nu pentru mine. Și, acum, Tu știi că eu niciodată nu spun că eu pot face un lucru. Acesta ești Tu, Doamne. Dar chiar aici, în timp ce religiile și superstițiile din această lume. . . Așa cum a fost în zilele lui Ilie profetul, așa cum a fost în zilele lui Isus, Fiul Tău, tot așa este acum din nou.”

66 Eu am zis, “Ca să fie cunoscut, Doamne Dumnezeule, încă odată, că Tu ești singurul Dumnezeu viu și adevărat, și Acela Care a făcut omenirea, și poate să facă mutul să vorbească, sau surdul să audă.” Am zis, “Eu Îți cer, în Numele Fiului Tău, conform cu Cuvântul Său; care zice, să-Ți cerem orice, ca un Creștin credincios, ‘cereți orice’ în Numele Lui, la Tatăl, aceasta vă v-a fi dat.” Am zis, “Acum eu cred Cuvântul Lui, și eu cer ca duhul surd și mut să părăsească copilul,” în felul acela.

67 Și eu am bătut din palme așa. [Fratele Branham bate din palme o dată—Ed.] Și el s-a întors și a privit în jur. El își ținea urechile în sus așa. Și acolo era el, putea vorbi sau să audă așa de bine ca oricare din audiență, în felul acela.

68 Ei bine, aceea a început-o! Următorul, apoi tu nu puteai. . . Ei au trebuit să mă ducă afară. Acolo nu este cale. Și

ei doar. . . Ei mi-au tras pantofii jos, aproape, hainele de pe mine. Armatele nu-i putea ține înapoi. Miliția, gărzile, nu-i puteau ține înapoi. Ei alergau, adevărat, să rupă acea linie de gârzi, în felul acela. Ei s-ar fi închinat ție, vedeți, dacă ei—dacă ar fi putut. Ei nu înțeleg. Nu contează cât de mult încerci să ajungi la ei, ei nu înțeleg.

⁶⁹ Următorul a fost un om, în seara următoare, a fost un om care a fost orb, oh, de vreo douăzeci sau treizeci de ani, un închinător la soare, privind la soare până când i s-au dus ochii. Era în felul *acela*, privind drept în soare, până când a fost total orb. Nu a văzut de douăzeci sau treizeci de ani. El s-a întâmplat să fie următorul, croindu-și calea, să ajungă acolo sus, în seara următoare.

⁷⁰ Eu am zis, “Acum, care este ultima seară?” După ce am terminat, tu de-abea că mai puteai auzi, înțelegeți. Ei erau doar peste tot, fiecare religie și lucru. Eu am zis, “Câți din voi acum vor să accepte pe Domnul Isus Cristos?” Vedeți. Și tot ce a putut fi văzut, a acceptat pe Domnul Isus Cristos ca Salvator personal, peste tot. Și—și, desigur, tu nu puteai. . . Unde am putut vedea, după cum eu nu puteam vedea prea mult.

⁷¹ Noi nu puteam avea una în aer liber, ploile curgeau, și lucruri ca acelea. Și doar oameni acolo și tu nu puteai ajunge la ei. Și, oh, era cea mai înduioșătoare priveliște pe care ați văzut-o vreodată. Și—și ei încă veneau pe drumuri și lucruri, trăgând o capră bătrână înaintea, voi știți, sau una alta de felul acela, încercând să ajungă la adunare.

⁷² Și apoi în seara când orbul, eu am zis, “Acum care dintre dumnezeii voștri poate să-i dea vederea?” Am zis, “Iată unul din proprii voștri închinători, deși superstiție, i-a luat vederea, uitându-se la soare.” Am zis, “El se închină la soare pentru că el știe că este ceva ființă creată care este creată, fiind creat, ceva creatură care a fost creată, ceva.”

⁷³ Dar, am zis, “Tocmai Creatorul care a creat soarele, a creat ochii în acest om; vedeți, același Unul.” Și am zis, “Acum, dacă El vrea, Dumnezeu îi va da vederea; înainte de a vă mai întreba, câți dintre voi vor accepta pe Domnul Isus Cristos ca Fiul lui Dumnezeu, cel răstignit?”

⁷⁴ Ei nu au putut înțelege cum că acel Om sfânt a putut vreodată, fiind ceea ce noi spunem, Creștinii zic, că a murit. Eu am zis, “Motivul că El a trebuit să moară era să ia la o parte păcatele noastre.” Am zis, “El nu a fost a treia Persoană, sau a doua Persoană. El era aceeași Persoană, întrupată pentru ca să ia la o parte păcatul nostru.” Am zis, “El, El a trebuit să vină și să facă. . .”

⁷⁵ Și eu le-am dat mica poveste care am predicat-o aici, în seara dinaintea ca eu să plec, despre albină, știți, cum înțeapă

ea, apoi își lasă acul, știți, și ea nu mai poate să înțepe. Și trebuia să fie carne umană, pentru—pentru albina morții să înțepe, pentru că moartea nu este în suflet. Moartea este în spir- . . . în trup. Astfel acesta trebuia . . . Dumnezeu a trebuit să devină trup, pentru ca să ia la o parte boldul morții. Și astfel atunci când . . . Ei trebuie să vadă aceea, știți, căci acolo sunt multe insecte în India, și ei erau—ei erau . . .

⁷⁶ Eu am zis, “Acum priviți. Dumnezeu poate, tocmai Creatorul . . . Acest om, în superstiția lui, privind la soare, încercând să afle milă pentru sufletul lui, căci el știe că el trebuie să meargă undeva când el moare, de aici.” Eu am zis, “Deși acolo, ochii lui s-au stins; și prin neștiință el a făcut aceasta. Dar tocmai Creatorul care a făcut soarele la care a privit el, poate să-i facă vederea înapoi în ochii lui.”

⁷⁷ Eu am zis, “Ai vrea tu, domnule, să accepți pe Domnul Isus Cristos ca Salvatorul tău, și să părăsești toți idoli și toate celelalte, și să-L slujești atât cât vei trăi? Dacă tu vrei, ridică-ți mâna? Și sârmanul bătrân și-a ridicat mâna tremurândă. Toți acolo doar poartă numai o bucată de haină la coapse în jurul lor, știți. Și el și-a ridicat mâinile, că el ar vrea.

⁷⁸ Și ei niciodată nu șed când sunt la biserică. Niciodată . . . Ei niciodată nu au scaune sau nimic. Ei doar se culcă jos, sau șed jos, sau cad jos, sau se îngrămădesc unul peste altul, orice pot ei. Vă puteți imagina cum ar fi. Tot așa de departe cât puteți vedea, voi știți, oamenii sunt în felul acela.

⁷⁹ Și astfel eu m-am rugat la Domnul cel bun să-i dea vederea. Și acolo, prin harul lui Dumnezeu, acel om orb total, lacrimile au început să-i curgă în jos pe fața lui zbârcită și pe barbă, știți, barbă albită, curgând în jos așa. Și el a început să strige ceva în propria lui limbă. Și fiecare a început să țipe. Și aici el a mers umblând afară pe acolo, atingând pe fiecare în felul acela. El putea vedea, un om care a fost orb.

⁸⁰ Acum, Fratele Cox și ei, mă gândesc, că el șade în spate. El poate să vă arate scrisori de adevărire, despre aceste lucruri care au venit din India, și ar dura mult, mult, mult.

⁸¹ Dar în felul cum am avut-o noi, eu—eu nu am putut sta. Este . . . eu nu văd cum de am avut cinci seri înăuntrul. Dacă nu ar fi fost pentru băiatul meu acolo înapoi, Billy Paul, și ajutorul lui Dumnezeu, eu nu știu cum aș fi făcut-o vreodată. Billy a stat lângă mine. Și el—el m-a trecut dincolo, a încercat să mă treacă. Și oamenii aceia, știți, aceea este . . . Și ei sunt foarte timizi. Ei nu vor să rănească nimic, sau nimic. Și voi doar trebuie să mergeți acolo, vedeți, căci voi ajungeți zdrobiți sub mulțime, și noi—noi nu am ști, știți. Aceasta doar v-ar călca de moarte. Vedeți, doar trebuie să treci prin aceea.

⁸² Astfel, ei bine, eu sunt iarăși înapoi acasă, prin harul lui Dumnezeu. Eu aș putea spune mai multe, dar este timpul școlii Duminicale. Eu nu vreau să iau timpul de predicare a Cuvântului într-o vorbire despre misiune.

⁸³ Orice pachet de “îngrijire” ce aveți, și voi vreți să luați sfaturi, trimiteți-l în India. Eu nu sunt nimic împotriva Germaniei; ei sunt oameni buni, sau împotriva acestor alte popoare. Dar, frate, soră, noi doar le trimitem materiale acolo să-i construim, și apoi să avem un alt război cu ei, vedeți. Asta-i adevărat. Să le trimitem altundeva unde într-adevăr este nevoie să fie, vedeți. Dacă aveți ceva de trimis, trimiteți-le în India. Ei sunt aceia în nevoie. Și săraci, analfabeți; ei au resurse naturale, dar nu au inteligența să știe cum să le dezvolte. Singurul lucru pe care-l știu este să cerșească, și aceea este ce fac ei.

⁸⁴ Și ei urmau să mă ducă pe o... Voi știți cât de bine îmi place să vânez. Ei urmau să mă ducă la o mare vânătoare de tigri bengali acolo sus, pe cheltuiala lor. Eu am spus, “Faceți-mi un favor. Luați aceiași bani pe care ați vrea să-i cheltuiți pentru aceea, și hrăniți-i pe oamenii aceia săraci de acolo. Eu voi merge acasă fără aceasta, vedeți. Asta-i adevărat, căci eu—eu pot avea vânătoarea altundeva, vedeți.”

⁸⁵ Dacă aveți vreodată ceva haine vechi, orice care vreți să le trimiteți acolo, trimiteți-le la India. Vedeți? Eu aproape am călătorit în toată lumea acum, și eu—eu—eu știu despre ce vorbesc. Și, ca un frate Creștin, India este în nevoie.

⁸⁶ Acum, am venit acasă, am împlinit tot ce mi-a spus Domnul să fac, atât de mult din câte știu, după cea mai bună cunoștință a mea. Această săptămână care urmează, eu am să vă spun ceva lucru mic ce s-a întâmplat.

⁸⁷ Eu am avut prânz cu guvernatorul. Ei urmau să-mi dea ceva orez vechi acolo, cu picioare de oaie gătite în el, și aseasonat cu ulei de măsline. Vă puteți imagina, așa de searbăd cât putea fi. Eu... m-a făcut așa de bolnav eu de abea am putut să o suport. Am fost aproape gata să vomit. Guvernatorul a privit dincolo și a zis, “Domnule, eu cred că sunteți bolnav.”

⁸⁸ Și eu am zis, “Oh,” am zis, “mă gândesc că mâncarea este puțin diferită.”

⁸⁹ Când noi am ajuns la hotel, acolo a fost doctorul particular al guvernatorului, așteptând după mine. A zis, “Eu vreau să vă examinez.” A zis, “eu sunt doctorul particular al guvernatorului.”

Am zis, “Oh, eu sunt în ordine.”

⁹⁰ Și astfel el a început, desigur, ca un domn, cumva, el a pornit să mă vadă peste tot. Și el a zis, “Eu cred că sunteți în

ordine.” A mers totul în ordine până când mi-a luat tensiunea de sânge. El s-a uitat înapoi la mine, zicând, “Nu sunteți grozav de obosit?”

⁹¹ Am zis, “Da, domnule.” Eu am început să-i spun de efectele care le-au avut adunările, viziunile acelea, știți, pătrunzând în ele.

⁹² Zicea, “Eu nu înțeleg cum trăiți dvs.” Zicea, “Eu nu vreau să vă alarmez, dar,” a zis, “tensiunea dvs. de sânge este cam așa de scăzută cât poate fi.” El a zis, “Nervii dvs. sunt așa de slabi, încât nu vă va pompa sângele sus.” Înțelegeți? Zicea, “Tensiunea de sânge vă este periculos de scăzută.” Zicea, “Până când veți mai fi aici?”

Am zis, “Oh, mai am încă două adunări.”

⁹³ El a zis, “Ei bine, eu vă sfătuiesc să vă întoarceți în America cât de curând e posibil, și să luați un doctor foarte bun să vă viziteze” a zis el, “pentru că eu v-aș sfătui să nu mai aveți adunări pentru o vreme.” Înțelegeți? Eu i-am spus cum era aceea. Desigur, el a numit-o “dimensiuni,” voi știți, izbucnind de la una la cealaltă.

⁹⁴ Eu am zis, “Ei bine, domnule, când eu mă duc acasă,” am zis, “eu am promis poporului American că, eu le-am dat adunări, de acum înainte nu va mai fi așa.” Am zis, “Ei. . . Eu doar mă voi ruga pentru oameni.” Vedeți?

⁹⁵ Și, pentru că, eu văd că aceasta—aceasta nu ia efect așa cum ar trebui. Mă uit la fratele meu, Oral Roberts, și la unii dintre oamenii aceia de acolo, care au adunări, și chiar obțin mai mulți oameni salvați, aici în America, decât obțin eu. Este doar ceva ce cred eu că am folosit greșit, un mare dar Divin, a unui dar profetic, și l-am folosit într-un fel de vindecări Divine. Și eu nu cred că aceea a încurajat pe Dumnezeu, sau l-a determinat pe Dumnezeu să se gândească așa de mult la mine, în a face astfel, pentru că nu ar avea un astfel de efect.

⁹⁶ El niciodată nu mi-a spus despre poporul acela, știți. El a spus că s-a făcut odată. El l-a reprezentat chiar pe Moise, în același fel. Moise a mers jos în Egipt și a înfăptuit minunile lui, o dată. Aceea a stabilit-o. El și-a luat mâna, și a vindecat-o de lepră; și a transformat toiagul într-un șarpe, și înapoi într-un toiag, și aceea a stabilit-o pentru totdeauna.

⁹⁷ Și mă gândesc, după zece ani de traversare a Americii, înainte și înapoi, și venind prin fiecare oraș, oamenii înțeleg că este Adevărul acum, înțelegeți. De data aceasta, este să mă rog pentru oameni, și aceea este ceea ce eu intenționez să fac.

⁹⁸ Eu am fost foarte—a fost foarte plăcut. Voi știți că eu vă iubesc oamenilor. Și eu vă iubesc cu dragoste nemuritoare, și Dumnezeu știe asta. Eu a trebuit să fiu în izolare. Acolo sunt oameni, prin această—această Americă, cu care mi-ar place să dau mâinile, și am dorit să o fac în adunări. Eu nu am putut,

vedeți. Voi nu știți ce efect are viziunea aceea la tine. Doar imediat ce stai în fața persoanei, acolo este, vedeți. Și eu doar nu o spuneam oamenilor, uneori, dar acolo este ea înaintea persoanei. Eu am aflat lucruri, la oameni, aș dori să nu le fi știut. Oameni care sunt să fie prietenii mei, și încă, tu ai ști că aceea era greșit. Dumnezeu ar veni jos acum și mi-ar permite, eu v-aș putea spune lucruri care v-ar surprinde.

⁹⁹ Și acolo eu am întrebat pe Duhul Sfânt, dacă El vrea, ceea ce El mi-a spus. . . eu L-am întrebat dacă El mă va lăsa numai mai întâi să mă stabilesc înapoi la un loc unde am fost atunci când am plecat de la tabernacol. Doar înapoi acolo, și să mă lase să mă liniștesc, încât, când eu stau înaintea poporului, să nu fie viziune. Aceasta să fie ca eu să pot vorbi cu fratele și să nu-i văd starea. Chiar atunci doar să ofer rugăciune pentru el, înțelegeți, și să fiu ca. . . Eu am cerut lui Dumnezeu să facă asta.

¹⁰⁰ Eu am venit acasă. Și eu știu, în această săptămână, că nimeni nu a fost pe acasă. Este un lucru bun. Eu am fost vreo cinci zile sus acolo, nici nu m-am putut mișca. Eu—eu am fost într-un loc, m-am ridicat, se părea că oasele mă dureau, și totul. Desigur, acea schimbare în jur, exact unsprezece ore și jumătate, diferență, între Bombay și aici. Chiar acum este cam timpul ca eu să, oh, eu—eu deja să fi dormit cu o oră sau două în urmă, vedeți; astfel este timpul nopții, și doar s-a schimbat în jur. Și apoi acea tensiune slabă de sânge a mers așa jos de tot, și eu doar cu greu mă puteam ridica și apleca în jos. Asta-i tot. Eu mi-am adus-o asupra mea, încercând să mă muncesc peste măsură. Astfel, acum, eu am venit înapoi acasă, prin harul lui Dumnezeu.

¹⁰¹ Și acum, această săptămână care vine, eu mă duc departe, doar să stau un timp, două sau trei săptămâni, de unul singur; să stau singur, să mă rog, mai întâi. Eu am să mă duc la vânatoare, dacă va voi Domnul. Dar înainte de a face aceea, aceasta urmează să fie, eu voi merge cu câteva zile înainte de sezon și așa mai departe. Eu voi merge sus în Colorado. Eu vreau să stau cel puțin două sau trei săptămâni, sau poate mai mult, doar să fiu singur cu eul meu adevărat singuratic, și să spun, “Dumnezeule, iată-mă.”

¹⁰² Eu pot veni jos și să-i cer D-lui Mishler pentru o slujbă din nou, D-ul Mishler, înapoi la Compania Serviciului Public.

¹⁰³ Eu am—eu am împlinit ce mi-a spus El să fac. Și eu stau la tabernacol, în această dimineață, tocmai în felul cum am plecat cu zece ani în urmă. Eu nu am manager. Managerul meu a demisionat când căldura era în toi. Eu nu am nici un manager.

¹⁰⁴ Băiatul meu pleacă. Și băiatul meu, care șade acolo în spate, se duce la Armată. El a fost prietenul meu. El a stat lângă mine.

105 Unii din ei întotdeauna s-au certat cu mine, “De ce îl iei tu pe Billy cu tine?”

106 Dacă ați fi știut numai cum l-am purtat pe băiatul acela pe brațul meu când el era un bebeluș sugaci, fără mamă. Eu am ținut sticla lui sub capul meu noaptea, fără foc în casă să-i țin sticla caldă, și l-am hrănit. El a fost tovarășul meu, tot drumul împreună. Noi vom muri în felul acela, dacă va voi Dumnezeu.

107 Probabil se duce la Armată imediat; el a primit hârtiile ieri să-și facă decizia, dacă el vrea ca voluntar sau—sau să fie recrutat. Ei bine, eu nu-l voi avea.

108 Și apoi eu—eu sunt singur, dar nu singur, vedeți. Există Unul Care m-a adus de la mama mea, Care m-a hrănit, Care m-a purtat prin aceste încercări adânci. Harul Lui m-a adus sigur până aici. Eu mă încred în Acela să mă poarte până la capăt. Și eu am ajuns la un punct unde eu am. . .

109 Eu vreau să cer bisericii încă un lucru înainte de a lua vreun loc să studiem în Scripturi, acela este, ca voi să vă rugați pentru mine. Eu am dezvoltat un spirit critic, și acela se aține la mine. Am spus soției mele, ieri, de prima dată. Ceva s-a întâmplat acum, și eu ședeam în curte, și i-am spus. Ea mi-a amintit, și eu i-am spus despre aceasta. Am zis, “Scumpo, eu am ajuns la un punct încât am devenit critic al oamenilor.” Eu nu vreau să fiu. . . Cine—a cui e treaba asta? Nu este a mea. Și Dumnezeu este Acela, să critice, nu eu.

110 A existat o femeie, care a mers acolo, D-na Dowd. Eu nu știu dacă ați auzit vreodată de ea sau nu. Oh, așa o dizgrație a fost aceea în India! Acela-i motivul că noi nici măcar nu puteam avea adunările noastre în aer liber. Ea a ajuns acolo și a încercat să ia oferte de la oameni. Și—și—și pentru că ei nu voiau să-i dea rupiile lor puține. . .

111 O femeie mică săracă care are un serviciu, cărând mortar pe vârful capului ei, sus pe scări și lucruri ca acelea, de la ora cinci la ora zece, câștigă o rupie pe zi, douăzeci și unu de cenți, înțelegeți. Ea trebuia să lucreze greu să-și păstreze acel serviciu. O femeie intrând în nămol până la genunchi, și așa mai departe, sărmanele femei bătrâne, să aibe grijă de copilașii ei și așa mai departe; o rupie, douăzeci și unu de cenți.

112 Și acolo se certa cu oamenii aceia, și lua acele rupii și le schimba înapoi în bani Americani! Și ei au zis, “Tu vii să iei ce avem noi, nu să ne ajuți.” Vedeți, “voi oamenilor”!

113 Ei nu au trebuit să-mi dea un bănuț, să merg acolo sau să vin înapoi, să-mi plătesc cheltuielile, să plătesc toate costurile auditoriului, toate chitanțele de hotel, totul. Și apoi tot ce mi-a rămas, i-am dus pe stradă, nu să-i dau la vreo societate. Eu i-am luat afară și i-am dat la sărmanii oameni care mor de foame. Acolo au mers banii voștri. Acolo au mers banii voștri.

[Adunarea se bucură—Ed.] Aceea este exact, din câte știu eu mai bine, ce am putut să o fac eu însumi. Eu aș fi dorit numai să fi avut mai mult, cu ce să o fac.

114 Acum, dar, acum, fratele meu, soră, această femeie a început să adune oferte, și se certa cu ei. Ei au zis, “Tu ai venit să ieși ce avem noi, nu să ne ajuți. M-am gândit că ai venit să ne ajuți.” Ea se presupunea a fi o vindecătoare Divină.

115 Ea a fost supărată pe mine, când am fost acolo la Coasta de Vest. “Howard,” ea a zis, “Aș vrea să-l văd pe tatăl tău.” Ea s-a căsătorit cu ceva om de-acolo jos în Egipt, sau ceva. Zicea, “Eu mă duc la India, de asemeni.”

116 A zis, “Ei bine, doamnă, când acea ungere este peste el, noi . . . oamenii doar nu vin pe acolo.”

117 A zis, ea a zis, “Spune-i că eu sunt D-na Dowd!” Și a zis, “Când eu mă duc în India înaintea lui, eu voi avea situația sub control la timpul când el ajunge acolo.” Zicea, “Adunările mele sunt mai mari decât cum a avut el vreodată, oricum.” Ei bine, asta-i adevărat, putea să fie, vedeți. Eu nu știu.

118 Dar să gândești, că ea a avut-o sub control, până la un punct încât tu nici nu puteai să ai o adunare în aer liber. Asta-i ceea ce era. Și ei—ei au început o revoltă, și ea s-a ridicat acolo și a zis, “Voi draci negri, ce sunteți!” Zicea înainte așa. Și ei au încercat să o facă să iasă afară, și ea nu a vrut să o facă. Și cineva a lovit-o cu o cărămidă în cap, și ei au dus-o afară. Astfel ei, atunci, au dus-o afară din țară. Ea a mers jos într-o altă țară acolo, și Baron Von Blomberg a trebuit să meargă jos să se întâlnească cu regele, și lucruri, să o scoată afară de acolo, să o ferească de un masacru. Astfel atunci, astfel ei. . . Acolo a fost, și eu privesc la aceea și critic aceea.

119 Am venit înapoi, și primul lucru care mi s-a pus în mâini a fost The Voice of Healing, [Glasul Vindecărilor—Trans.] și am văzut acest miting al lui A. A. Allen și am văzut cât de nescriptural este aceea. Atunci eu o critic, vedeți, “Oh, Doamne,” mă gândesc. Dar priviți la sărmanii oameni, oameni iubitori, sunt acolo afară care urmează aceea, vedeți, mergând cu el, și oameni cinstiți cu inima.

120 Mă uit în jur și văd celelalte lucruri care se desfășoară, și în aceea eu—eu încep să critic în inima mea, vedeți. Și eu nu vreau să ajung în felul acela. Dacă eu fac asta, eu voi pierde favorul cu Dumnezeu. Vedeți? Și singurul lucru. . .

121 Și mă uit la Americani și văd felul; privesc la femei, cum se îmbracă ele; și privesc la bărbați; cum acționează ei; și cum beau ei, și înjură, și fumează, și mestecă, [băgău—Trans.] și pretind a fi Creștini, încât îmi face greață. Când văd ce este cealaltă parte, și văd aceasta; atunci privesc între, gândesc, “O Dumnezeule!” Dar ascultați aceasta, a cui bătălie este aceasta?

Dumnezeu a zis, “Lăsați neghina și grâul să crească împreună. Îngerii vor veni și le vor separa la sfârșitul timpului.” Acesta nu sunt eu.

¹²² Deci voi ajutați-mă, așa cum stau aici, cu mâna mea sus, la amvon, ajutați-mă să nu critic pe nimeni. Și ajutați-mă, ca Dumnezeu să-mi dea un duh în inima mea, ca, în loc să-i critic, eu să-i iubesc, oricum, și să merg înainte.

¹²³ A fost doar o măcinare constantă, și o măcinare, și o măcinare. Încât, eu sunt doar om. Puterile mele mintale se sfarmă așa, vedeți. Și eu trebuie să merg la o parte, pentru ceva odihnă.

¹²⁴ Și de aceea mă duc eu de o parte, să stau singur, să mă rog ca Dumnezeu să ia simțul acela critic de la mine, și să mă înmoaie. Acum, eu aș putea merge și acționa așa, dar aceea nu ar veni din inima mea. Și atunci eu aș fi un fățarnic, destul de sigur, vedeți. Eu vreau să vină din inima mea, că eu într-adevăr am iubire pentru acei ce nu sunt iubitori. Acea a făcut Isus. Când eu am fost critic, când eu am avut nevoie să fiu criticat, și totuși, El încă mă iubește, oricum. Deci acela-i felul cum vreau să fiu. Rugați-vă pentru mine.

¹²⁵ Sper să vă văd din nou, cam prin noiembrie, poate vin înapoi și țin o trezire aici la tabernacol înainte ca noi. . .

¹²⁶ Astfel, acum, iată un lucru pe care l-am făcut, am cerut aceasta. Încă un lucru. Eu am. . . nu vreau să am slujbe pentru bolnavi, nu mai mult decât numai prin batiste, sau așa mai departe. Eu încerc să mă îndepărtez de acea viziune, vedeți. Și în special așa cum sunt acum de slab, și să merg să stau în fața oamenilor, ei bine, atunci voi începeți aceea, acea viziune vine înapoi. Aș vrea să plec la o parte și să mă liniștesc până unde eu pot să vin înainte și să am o adunare diferită. Voi vă veți ruga pentru mine, nu-i așa? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Și, apoi, și eu sunt—eu mă rog, în—în poștale, și trimit batiste și lucruri la bolnavi și suferinzi—suferinzi.

¹²⁷ Dar când oamenii mă cheamă pentru rugăciune, eu îi îndrept la Fratele Neville, sau cineva din restul din ei, să meargă să se roage.

¹²⁸ Deoarece, când eu stau înaintea persoanei, aceea mă scutură drept înapoi în aceasta din nou, vedeți. Și eu vreau să mă dau la o parte de aceasta, astfel eu să pot sta jos, zicând, “Acum, Doamne, doar la voia Ta. Oricând vrei Tu ca eu să știu ceva, Tu să-mi faci cunoscut. Și eu o voi păstra secret pentru mine, dacă Tu nu-mi vei spune să o spun.” Vedeți ce vreau să spun? Și apoi să merg acolo afară și să mă rog pentru bolnavi, și să schimb slujba mea în întregime. Eu pot avea adunări mai lungi, adunări mai bune, și tot ce eu aveam, decât am putut înainte.

Domnul să vă binecuvânteze acum, în timp ce ne plecăm capul.

129 Tată Ceresc, noi Îți mulțumim, în această dimineață, pentru timpul de vorbire de misiuni, și cum că Tu ne-ai binecuvântat și ne-ai ajutat. Și de câte ori m-am gândit, când valurile se rostogoleau înalte, și marile încercări erau în toi, voi mai fi eu vreodată iarăși înapoi acasă. Dar, aici, iată-mă din nou, Doamne, Tu întotdeauna mă aduci înapoi. Eu Îți mulțumesc pentru această biserică, pentru păstorul ei, pentru oamenii ei. Binecuvântează-ne.

130 Iar acum, Tată, în această dimineață, eu... inima mea privește dincolo către India, și mă gândesc, zăcând acolo afară pe străzi, în această dimineață. Toți jos de-a lungul pe marginea aceluia țârm, acolo jos în colibecele acelea mici, acolo jos, acei săraci, flămânzi, înfometați, oameni needucați; fără să cunoască pe Domnul Isus, închinându-se la un fel de superstiție sau un idol. Apoi, Tată, cât de mulțumitor sunt eu să știu că Tu m-ai lăsat să Te cunosc; a cunoaște, este Viață.

131 Acum eu Te rog ca să mă ajuți. Ia duhul critic de la slujitorul Tău, Doamne. Dumnezeu, eu nu vreau să... Dacă oamenii sunt greșiți, Tu să fii judecătorul, Doamne. Lasă-mă doar să iubesc, oricum. Vrei Tu, Tată? Dacă femeile se îmbracă greșit, și se folosesc greșit pe ele însele și devin prostituate, și națiunea noastră se scufundă, cum pot eu schimba istoria atunci când Tu ai vorbit-o, Doamne? Dar mă rog ca Tu să mă ajuți, și lasă-mă să fiu iubitor și bun, ca eu să pot fi slujitorul Tău și să fac voia Ta. Aceste lucruri le cer eu, Tată, pentru slava Ta.

132 Acum binecuvântă-ne. Și așa cum mi s-a cerut să învăț Cuvântul, puțin. Tată, doar dă-ne un mic mesaj acum, ca Cuvântul să poată să meargă înainte, pentru ca aceasta să fie o zi mare pentru noi. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

133 În ordine. Acum este unsprezece fără un sfert. Este corect? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Ei bine, putem noi avea vreo treizeci și cinci de minute? Va fi asta în ordine, și noi vom ieși pe la unsprezece treizeci? ["Amin."] Acum unde mergem?

134 Eu eram așezat aici, gândind despre a învăța din Vechiul Testament. Dar, voi, de obicei eu doar... Tu ajungi în vechiul Testament tot timpul. Astfel cineva a zis, "Frate Branham, tu nu știi nimic decât Vechiul Testament?" Ei bine, este bun. Când eu îl învăț pe acela, atunci îl voi învăța pe cel Nou. Dar când îl înveți pe unul, tu le înveți pe amândouă. Vedeți, ele sunt amândouă împreună.

135 Dar să deschidem acolo în Noul Testament, pe undeva. Eu nu știu unde ați studiat voi toți, sau nimic. Să... Eu vă spun, să ascultăm Sfântul Ioan. Să mergem înapoi la 1-ul din Sfântul Ioan, și să începem să citim Sfântul Ioan. Acum aceea este doar... Eu doar deschid acolo la acesta. Eu nu știu. Deci noi vom începe doar să studiem în Sfântul Ioan. Este în ordine cu fiecare? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Este? În ordine, Sfântul Ioan, 1-ul capitol.

¹³⁶ Și acum, poate, această miercuri seara care vine, am auzit. . . Eu vreau să fiu cu voi deseară. Aș vrea să vin jos și—și să fiu cu voi deseară, și apoi miercuri seara, de asemeni. Mă gândesc că nu vom pleca înainte de miercuri, astfel eu voi fi aici miercuri seara. Eu sunt aproape sigur că va fi următoarea joi sau vineri, cândva, înainte ca noi să plecăm. Deci atunci eu voi fi aici miercuri seara, dacă va voi Domnul, pentru slujbă. Iar acum noi vrem să—să învățăm ceva, poate, miercuri seara, cu voia Domnului.

¹³⁷ Zi-i Frate Fleeman, aceea este o idee bună, doar dă-ți haina jos acum și simte-te acasă.

¹³⁸ Are cineva ceva împotriva cuiva? Dacă aveți, ridicați-vă mâna și mergeți la ei. Acum, să facem aceasta o mare sărbătoare veche de dragoste, în această dimineață. Ce spuneți voi? Fiecare, și orice aveți, dacă persoana nu este aici, să spunem, “Doamne Isuse. . .” Să o punem sub Sânge chiar acum, și, de astăzi înainte, “Eu nu mă voi mai gândi la aceasta.” Doar să mergem, și totul să înceapă din nou acum.

¹³⁹ Oh, dacă voi ați ști măcar cât—cât de fericiți ar trebui să fiți. În toate religiile din lume, să le vedeți, pe fiecare, tot așa de fără fund cât pot fi. Și numai una este adevărată, aceea este Evanghelia Domnului Isus Cristos. Nu contează, dacă ea vine de la biserica Metodistă, biserica Baptistă, biserica Prezbiteriană, Domnul Isus Cristos este corect. Amin. Vedeți, nu contează de unde vine ea, Creștinismul întrece în strălucire. Este singurul lucru care are o temelie la el, de fapt. Alte lucruri. . . Jertfa de Sânge a Domnului Isus Cristos este singura speranță a lumii.

¹⁴⁰ Acum, eu am văzut religiile lor. Am văzut idolii lor. Am văzut superstițiile lor. Am văzut zeii lor și toate, și fiecare. . . Eu le-am studiat, și am studiat—Koranul, prin tot ce știu eu să studiez. Și cum ei, fiecare păticească, și au devenit superstiții. Și aceasta vă face doar să apreciați, așa de real, oh, că Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, este singura speranță a lumii. Și El este Singurul care a înviat vreodată din morți. Și noi putem dovedi că El a înviat din morți, și El trăiește astăzi. Amin. Oh, Doamne, Frate Neville! Tu nu știi cât de fericit sunt să fiu un Creștin! Oh, voi ar trebui să fiți așa de fericiți!

¹⁴¹ Acum această mare Evanghelie a Sfântului Ioan aici, conform cu Sfântul Ioan. Ioan a fost cel preaiubit. Noi credem că acest Sfânt Ioan a fost cel—cel preaiubit care s-a sprijinit pe pieptul lui Isus, și—și așa mai departe. El a trăit să fie cel mai vârstnic dintre apostoli, sau a trăit mai mult decât oricare din restul lor. Și el—. . .

¹⁴² Petru a fost răstignit cu capul în jos, cu picioarele în sus. Andrei a fost răstignit cu mâinile într-o parte, în *acest* fel, și bătut în cuie. Am văzut acolo jos unde ei l-au decapitat pe Sfântul Pavel, acolo la Roma.

143 Păi, eu am câteva, oh, eu—eu voi încerca să aduc aceea data următoare când voi veni, fotografiile despre tot acel martiraj și fiecare lucru, și dați ca hrană leilor, și așa mai departe. Eu am tot marele dosar. Eu îl voi aduce jos, și voi pune una pe un stâlp, și una pe celălalt, așa mai departe, așa ca voi să le puteți vedea și să le priviți, toate în Engleză.

144 Observați, oh, ce priveriște care frânge inima, unde ei au tăiat capul Sfântului Pavel acolo, și l-au aruncat afară în canal, și l-au lăsat. . . m-am gândit, oh, Doamne, securea nici măcar nu i-a atins capul până când el a fost în Slavă. Amin. Nu-i de mirare, că el a stat acolo în celula aceea, când a scris, “O moarte, unde îți este boldul? Mormântule, unde îți este biruința? Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, Care ne dă biruința prin Domnul Isus Cristos.” El a scris, a zis, “M-am luptat o luptă bună. Mi-am sfârșit alergarea, am ținut credința. De acum înainte există o coroană a neprihănirii care mă așteaptă; pe care Domnul, Judecătorul cel drept mi-o va da în Ziua aceea.” Oh! Păi, aceasta vă face să vă gândiți.

Viețile marilor oameni toate ne amintesc,
Și noi putem face viețile noastre sublime,
Dar despărțirile lasă în urma noastră
Urme de pași pe nisipurile timpului.

145 Acum, Ioan, preaiubitul descoperitor. Și, Ioan, există câțiva Ioan aici în Biblie. Dar Ioan, Sfântul Ioan, acela despre care vorbim în această dimineață, un apostol al Domnului Isus Cristos, un misionar trimis de Dumnezeu.

146 Un *misionar* este “unul care este trimis.” Eu deseori m-am întrebat cum că oamenii astăzi spun, “Oh, există numai doisprezece apostoli, vedeți, numai doisprezece.” Voi ați auzit asta. Ei bine, însăși cuvântul în sine înseamnă, “unul care este trimis.”

147 Pavel nu a fost un apostol conform cu cei doisprezece. Dar ați observat vreodată, ei l-au ales pe Matia, cred eu că era, sau Matia, să ia locul lui Iuda. Și aceea este ce au făcut oamenii. El. . . nu se mai aude nimic despre el. Dar Dumnezeu l-a ales pe Pavel să-i ia locul, voi vedeți. Și priviți ce a făcut Pavel! Vedeți, aceasta arată diferența între alegerea oamenilor și alegerea lui Dumnezeu. Și aceea face. . . îmi dă mult har în inima mea către lucruri și erori, și așa mai departe.

148 Doar am ascultat, cu câteva momente în urmă, la radio, acest mare renumit Dr. DeHaan, învățător minunat, Doamne, un frate dragălaș. Îl iubesc din toată inima mea; Dumnezeu știe aceea. Doar să vedeți cum marii oameni pot face erori! Și m-am gândit, doar îndată ce, frate, cum am văzut eroarea pe care el o făcea, m-am gândit, “Dumnezeule, eu așa face aceleași lucruri, poate, astfel Tu trecele cu vederea pe ale mele.”

149 Dr. DeHaan zicea, “Botezul a fost numai o dată în Biblie.” Doar am ascultat așa cum veneam aici la biserică în această dimineață. Zicea, “Botezul Duhului Sfânt i-a botezat pe fiecare dintre apostoli, i-a scufundat în cameră. Și noi suntem botezați prin apă, să reprezentăm aceea. Și aceea a fost singura dată că ei au fost botezați vreodată cu Duhul Sfânt. Numai o dată, în Biblie.”

M-am gândit, “Oh, Dr. DeHaan!”

150 Păi, cam zece zile mai târziu, Filip a mers jos și a predicat la Samariteni. El i-a botezat în Numele Domnului Isus, numai că Duhul Sfânt nu a venit peste ei încă. Petru a mers jos și și-a pus mâinile peste ei, și ei au primit Duhul Sfânt.

151 Vreo două luni, sau trei luni, după aceea, Petru a fost pe acoperișul casei, și a avut o vedenie, a mers sus în . . . sus la casa lui Corneliu. Și acolo erau toți stând acolo, și ei erau într-un acord, și se rugau. “Și în timp ce Petru a vorbit aceste Cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste ei, așa cum a căzut El la început.” Și ei încă nu au fost botezați cu apă, măcar. El a zis, “Poate un om să oprească apa, văzând că aceștia nu au fost botezați; au primit Duhul Sfânt așa cum am primit noi la început?” Astfel cum reprezenta acel singur trup mic acolo . . . Oh, nu, nu.

152 Vreo câțiva ani mai târziu, vreo douăzeci de ani mai târziu, Pavel a trebuit să treacă prin coastele de sus ale Efesului, voi găsiți anumiți ucenici. El le-a zis, “Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?”

153 Ei au zis, “Noi nu știm dacă ar fi vreun Duh Sfânt.”

154 El a zis, “Ați fost voi botezați? Cum ați fost botezați?”

Au zis “Spre al lui Ioan.”

155 A zis, “Ioan a botezat spre pocăință, zicând ca voi să credeți în Cel ce vine, în Domnul Isus.”

156 Când ei au auzit aceasta, ei au fost botezați din nou, cu apă, în Numele Domnului Isus. Și în . . . El și-a pus mâinile peste ei, și Duhul Sfânt a venit peste ei acolo, vedeți, în același fel cum a venit El la început. Oh, da! Botezul Duhului Sfânt, botezul în apă, există întocmai, și va fi până când vine Isus din nou.

157 Dar ce eroare, vedeți, ce eroare, pentru un mare, învățat deștept ca acela! Aceasta merge să arate, că nu contează cât de deștept ești, cât de mult știi, tu ești un om și tu vei greși, tot așa de sigur cum e lumea. “Bătălia aparține Domnului.” Asta-i adevărat.

158 Eu văd lucruri, chiar în viziuni și lucruri pe care Domnul mi le-a arătat, și mă întorc drept înapoi și fac invers. Vă imaginați? Și Dumnezeu îmi arată! Eu am avut-o în Lisabona. Am zis, “Doamne, doar să-Ți iei mâna de pe mine, eu nici măcar nu sunt vrednic să fiu slujitorul Tău.” Să văd ceva ce El mi-a spus, și am uitat totul despre aceasta, și am mers drept

sus. S-a întâmplat. Am gândit, “Oh, Doamne! Acolo, de ce nu mi-am amintit aceea.” Vedeți? Aici, am avut-o scrisă jos, în buzunarul meu aici, pe o bucată de hârtie, și am mers drept înăuntru și am făcut ceva invers. Vedeți? Acolo, aceasta arată cât de mult un . . . cât de mult, cât sunt eu de bun, vedeți voi, nu . . . Oh, cel mai rău dintre toți, aș fi eu. Căci, după ce Dumnezeu îți spune să faci ceva, și tu te întorci drept în jur și faci ceva invers, aceea este teribil. Vedeți?

¹⁵⁹ Deci, voi vedeți, nu contează cine este omul, el nu este nimic decât o ființă umană. El, el va face greșeli. Deci haideți doar să ne suferim unul pe celălalt, și să facem din cât putem mai bine. Acela-i singurul lucru pe care-l putem noi. În ordine.

¹⁶⁰ Ioan, acum, 1-ul verset. Fiecare aveți Bibliile voastre deschise? “La început . . .” Oh, ziceți, aceasta este bună, nu-i așa, cu care să începem?

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. (Priviți!)

Același era la început cu Dumnezeu.

¹⁶¹ Păi, să luăm înainte în jos aici, al 14-lea verset. Eu am învățat despre acesta de așa de multe ori, și m-am gândit la el. Priviți.

Și Cuvântul s-a făcut trup, și a locuit printre noi, (și noi am privit slava lui, slava . . . a singurului născut din Tatăl,) plin de har și adevăr. (Priviți!)

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

Și Cuvântul s-a făcut trup, și a locuit printre noi, . . .

¹⁶² “La început . . .” Acum să luăm ceva foarte . . . Aici, eu văd ceva. Și Duhul Sfânt trebuie că a rânduit aceasta să fie așa, vedeți. Eu văd un lucru mare aici. “La început era Cuvântul.”

¹⁶³ Acum, voi nu puteți merge mai departe înapoi, mintal vorbind, decât la început. “La început,” înainte de a fi o lume, înainte de a fi o stea, înainte de a fi un soare, lună, orice altceva, înainte de a fi vreo creație, aceea este “la început.” Este adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Acum, atât de departe cât putem noi merge, este înapoi la început.

¹⁶⁴ Și la început, Dumnezeu era. “La început era Cuvântul, și Cuvântul era Dumnezeu, și Cuvântul era cu Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup, și a locuit printre noi.” Apoi, Cuvântul era Isus Cristos. Este adevărat? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Oh, Doamne! Atunci Cine era . . . “La început era Isus Cristos.”

¹⁶⁵ Apoi, în gândurile noastre Catolice, despre “Eterna calitate de fiu,” acolo nu putea fi. Căci, dacă El era Fiul lui Dumnezeu, El a trebuit să aibe un început de timp. El a trebuit să fie “născut jos din,” să fie un Fiu, (este adevărat?), dacă El era Fiul lui Dumnezeu.

166 Oh, noi ne vom introduce aici în vechea Scriptură bună! Cum eu chiar O iubesc! Doar . . . Tu te simți acasă când intri în Ea, voi știți. Nu O iubiți voi? [Adunarea, Amin.]—Ed.]

167 “La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” Cuvântul Însuși era Dumnezeu. “Și Cuvântul s-a făcut trup, și a locuit printre noi; și noi L-am privit, în slava Tatălui,” vedeți. Noi am privit Cuvântul care era la început, devenind trup aici pe pământ. Acum, ce lucru minunat, să gândești că Dumnezeu, făcut trup, să îndepărteze păcatul.

168 Acum, dacă am putea pricepe superstițiile lumii, cum se închină ei și vor să devină buni. Acum, unele dintre denominațiunile lor de acolo, din sectele lor, ei se gândesc, “Dacă un om devine foarte bun, el devine un zeu. Și, el, el este un zeu atunci.” Și ei se închină lui ca Dumnezeu.

169 Și apoi un alt motiv că ei se închină lui . . . Aceasta cu greu poate fi învățat într-o—într-o audiență amestecată ca aceasta. Pentru că, germenul de viață vine din bărbat, vedeți, și ei cred că “viața zace în el, și Viața Eternă, viața perpetuă, vine prin bărbat, de la unul la altul. Noi întotdeauna am fost aici. Noi am fost întotdeauna. Același duh, s-a mutat iarăși și iarăși, în oameni, vedeți.” Și, de aceea, ei se închină bărbatului pentru că din el vine germenul de viață.

170 Acum, însă, aici aceasta ne spune, că, înainte acolo era un bărbat. Înainte! “La început era Cuvântul, și Cuvântul era Dumnezeu, și Cuvântul era cu Dumnezeu. Și, Cuvântul, s-a făcut trup!” Acum, doar atât cât poate merge mintea umană, aceea este atât cât noi putem merge înapoi acum, la “început.” Este asta adevărat? [Adunarea, “Amin.”] “La început era Cuvântul.” Dar acum aceea este atât de departe cât putem noi merge prin teologie. Aceea este atât de departe cât putem noi merge prin mintea noastră. Dar descoperirea ne duce dincolo de aceea. Este adevărat? [“Amin.”—Ed.]

171 Acum, dacă voi învățați ceva despre teologie, voi gândiți, “‘La început era Cuvântul,’ acela era Dumnezeu. ‘Și Cuvântul era Dumnezeu,’ aceea este adevărat. ‘Și acest același Cuvânt s-a făcut trup, și a locuit printre noi, vedeți. ‘Și, apoi, Dumnezeu s-a făcut trup. Aceea este fără discuție,’ aceea-i adevărat. ‘Dumnezeu s-a făcut trup.’ Noi credem asta.” Dar, acum, înainte ca *Acesta* să fie Cuvânt . . .

172 Ce este un cuvânt? Un cuvânt este manifestarea unui gând, este exprimarea unui gând. Este adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Înainte ca tu să spui ceva, subconștient tu o gândești înainte să o vorbești. Este adevărat? [“Amin.”]

173 Deci, “La început era Cuvântul,” aceea este atât de departe cât putem noi merge înapoi, prin *Aceasta*, prin teologie. Dar

înainte de a fi Cuvântul, El a fost un gând, și un gând a fost manifestat. Voi vedeți ce vreau eu să spun? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

¹⁷⁴ Acum, așa este cum a zis El. Întâi, El a gândit, și El a vorbit Cuvântul, și Cuvântul s-a manifestat. Oh, cât de infailibil este Dumnezeu! Observați, fiecare gând, când este vorbit.

¹⁷⁵ Când, Isus, nu-i de mirare, când El a venit de pe deal în seara aceea, și s-a uitat prin pomul acela, după hrană, acolo nu era—acolo nu era hrană în pom. Și El a zis, "Nimeni să nu mănânce din tine." Și El a mers înainte, departe. Iar ziua următoare, venind înapoi, pomul s-a vestejit. Gândirea lui Dumnezeu; gândirea, că, la început, acela a fost un gând înainte de a fi un Cuvânt, care l-a exprimat pe Isus Cristos, același Unul exprima acel Cuvânt înapoi din nou. Vedeți?

¹⁷⁶ Și fiecare Cuvânt din Biblie este gândul lui Dumnezeu zăcând în formă de sămânță, care dacă este primită în ființa umană, și vorbită prin același gând care a materializat Biblia, aduce lucrul la împlinire. Vedeți ce vreau să spun? Cât de puternică ar putea fi Biserica! Biblia a spus, "Acest gând care a fost în Cristos să fie în voi. Așa cum un om gândește în inima lui, așa este el." Acum, gândurile voastre, dacă ele devin expresie!

¹⁷⁷ Cum, Dumnezeu a spus, "Să fie o lume." Înainte ca acesta să poată fi un cuvânt, a trebuit să fie un gând. Deci, Dumnezeu, în creație, a creat lumea prin gândul Lui, întâi, apoi exp-...a vorbit-o. Iar gândul, exprimat, a devenit material. Vedeți ce vreau să spun?

¹⁷⁸ Acum, dacă același Duh care a zis, "Să fie Lumină," și a fost Lumină; care a zis, "Să fie pomi," și au fost pomi; și dacă aceeași gândire care a fost în Cristos, este în voi, cât de mult ar putea aceasta să zică, "Să nu fie cancer," și acesta ar fi dus; "Ochii orbului să se deschidă," și ar fi așa! Vedeți? Acesta, este gândul vostru. Isus a zis, "Adevărat. . ."

Voi ați zis, "Acela era Isus."

¹⁷⁹ Dar așteptați un minut. El a zis, "Aveți credință în Dumnezeu. Căci, adevărat, adevărat, vă spun Eu vouă, dacă veți spune acestui munte, 'Să fii mutat, smuls și aruncat în mare,' și nu vă îndoiiți în inima voastră, ci să credeți că ceea ce ziceți se va întâmpla, veți avea orice lucruri pe care le ziceți." Este adevărat? "Voi le veți avea. Nu Eu; voi le veți avea." Ce putere i-a fost dată Bisericii!

Aceea, acum, voi o puteți exprima prin concepție mentală. . .

¹⁸⁰ Dar dacă ea devine o descoperire reală a lui Dumnezeu, încât voi o vedeți înainte de a se întâmpla, și o exprimați în formă de cuvânt, cuvântul acela se prinde și devine material; un gând exprimat! Oh, Doamne, cum ar putea Dumnezeu. . . O înțelegeți? Inima voastră și gândirea voastră este așa, și umplută cu Duhul lui Dumnezeu, încât gândurile voastre devin

gândurile Lui. Amin. Ia te uită. Când mintea voastră, și conducerea voastră, și călăuzirea voastră, devine un loc direct, sau o inspirație directă a Duhului Sfânt aceea mișcă ființa voastră muritoare! Oh, Doamne!

¹⁸¹ Ce fel de oameni ar trebui să fim noi? Dacă tocmai Duhul Sfânt vă are așa de întrupat, sau împuternicit, încât voi nu vă folosiți gândurile voastre proprii, voi nu folosiți propria voastră minte, voi nu vă folosiți propriile voastre păreri; ci Duhul Sfânt așa v-a zidit, încât gândurile voastre și ființa voastră este Duhul lui Dumnezeu exprimându-Se prin voi! Ce fel de biserică am fi noi?

¹⁸² Ce fel de popor ar fi acesta, în această dimineață, dacă acest Branham Tabernacle, în această dimineață, ar fi așa de umplut cu Prezența lui Dumnezeu, păi, când voi nici măcar nu v-ați folosit propria voastră gândire, nici măcar nu v-ați folosit propriile gânduri, nici măcar nu ați avut un absolut de-al vostru propriu, ci doar să fiți călăuziți de Duhul?

¹⁸³ “Și cei ce sunt fiii ai lui Dumnezeu sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu.” Atunci când elementul uman se duce afară, și Duhul lui Dumnezeu umple acel loc vacant, unde voi vă goliți, amin, atunci va fi când Biserica, în Puterea Ei a învierii Domnului Isus, va umbla pe urmele Lui, în Puterea Lui, în gândurile Lui, în Ființa Lui, în mișcarea Lui! Vedeți ce vreau să spun? [Adunarea zice, ”Amin.”—Ed.] Atunci gândurile voastre vor deveni cuvinte, și cuvintele vor deveni materiale. Acea este, când, Biserica este în Puterea ei.

¹⁸⁴ Eu cred că este pe drumul ei, aceea când Biserica va fi așa de învăluită în Cristos, Duhul Sfânt, omenirea așa de departe de ei înșiși, încât ei nu se văd pe ei înșiși, ei nu au nici [Porțiune goală pe bandă—Ed.] ci să slujească pe Dumnezeu. Și gândurile lor se duc înainte. Ei refuză lucrurile lumii. Ei doar se mișcă în Duhul, trăiesc în Duhul, se mișcă în Duhul, umblă în Duhul, astfel împlinesc legea lui Cristos. Apoi, dragostea lui Cristos în inima omului, se mișcă în Duhul Sfânt, acea Biserică măreață minunată va merge înainte cu Putere și Divinitate; pentru că Divinitatea va fi descoperită în ființe umane, prin Duhul Sfânt, aducând la împlinire, gândul din mintea lor.

¹⁸⁵ Gândurile noastre funcționează diferit. De multe ori noi mergem sus, zicem, “Ce mai faci, frate?” Și tu nu o spui din inima ta. De multe ori noi zicem, “Eu sunt *acesta* și *acela*. Eu voi face *aceea*.” Tu nu o spui din inima ta. Vedeți? Eu nu o spun din inima mea.

¹⁸⁶ Dar când tu poți deveni așa de mort față de lucrurile lumii, încât Cristos este întâi, Cristos este totul, atunci întreaga ta alcătuire este din Duhul Domnului Isus Cristos. El are control deplin. Acea este când gândurile tale vor fi curate. Gândurile tale vor fi pure. Inima ta! Inima ta!

Mulți oameni spun, “Ei bine, religia vine din inima ta.”

¹⁸⁷ Nu există facilități mintale în acea ființă mică numită “inimă.” Tu nu poți gândi cu inima ta. Biblia a zis, “Așa cum gândește omul în inima lui, așa este el.” Tu nu poți gândi cu inima. Tu nu poți, căci nu există nimic mintal înăuntru acolo cu care să gândești. Isus nu vorbea despre ființa fizică; El vorbea despre ființa supranaturală.

¹⁸⁸ Noi suntem o ființă întreită; suflet, trup, duh. Noi știm ceea ce este acest trup, ne dăm seama de asta; este *aici*. Noi știm ce este duhul; el controlează trupul. Dar ce este sufletul? Sufletul este natura duhului.

¹⁸⁹ Când un om este convertit, nu înseamnă că. . . Aici este o învățătură bună, adâncă. Eu sper că voi o pricepeți. Cândva în urmă. . . Eu tocmai le spuneam unor băieți zilele trecute.

¹⁹⁰ Un om a stat pe veranda mea, și el a zis, ”Frate Branham, eu odată eram om de afaceri. Și eu am petrecut ani, încercând să ajung mântuit.” Și mi-a spus toate necazurile lui. A zis că soția lui a mers jos și a primit Duhul. Și ea nu a putut. . . El “nu a putut primi Duhul.”

¹⁹¹ Am zis, “Ce vrei să spui, frate?” Și el mi-a spus de unde era el, și s-a exprimat. El a zis. . . Am zis, “Tu încerci să ajungi salvat?”

El a zis, “Da. Eu încerc să fiu salvat.”

Și am zis, “Domnul vrea. . .”

¹⁹² Zicea, “Eu cred că am trecut linia, Frate Branham, unde tu nu poți fi salvat.”

Am zis, “Oh, eu nu știu.”

¹⁹³ El a zis, “Uite, eu am mers la adunările lui Billy Graham, un mare, predicator renumit.” Iar el este un om minunat al lui Dumnezeu, făcând o lucrare mare pentru Dumnezeu. Și el a zis, “Am mers la adunările lui, și el a zis, ‘Toți care vor să fie salvați, ridicăți-vă mâinile.’” Și a zis, “Eu am ridicat mâna sus, și am mers într-o cameră de informare. Zicea, ‘Atunci ei mi-au spus, înapoi acolo, că eu trebuia să accept pe Isus.’” Și a zis, “M-am pus jos și m-am rugat. Și el mi-a spus, ‘Acum crezi tu în Isus Cristos?’” Am zis, ‘Da,’ a zis, ‘Eu Îl accept ca Salvator personal.’ Zicea, el a zis, ‘Acum tu ești salvat.’” A zis, “Nu mi s-a întâmplat nimic.”

¹⁹⁴ A zis, “Am mers apoi pentru doi ani, și i-am găsit pe poporul Metodistii Liberi, care au zis că eu trebuia să ajung suficient de fericit să strig.” Și el a zis, “Ei s-au rugat peste mine, și totul, până când am devenit suficient de fericit să strig.” Zicea, “Ei au zis, ‘Acum tu Îl ai. Tu ai sfințirea.’” Zicea, “Am ieșit afară.” Și a zis, “Am cercetat pentru tot ce am putut.” Zicea, “Eu încă nu L-am avut.”

195 A zis, "Am mers la adunările Fratelui Roberts, Oral Roberts." El a zis, "Ei au mers în cameră și mi-au spus că eu trebuia să primesc Duhul Sfânt, și trebuia să 'vorbesc în limbi' sau eu nu L-am avut." Zicea, "Am mers acolo în spate, și ei au...s-au rugat peste mine, și—și mi-au spus să vorbesc Domnului." Și—și a zis, "Eu—eu am vorbit în limbi."

196 El a zis, "Frate Branham, eu încă nu-L am." El a zis, "Eu nu știu ce să fac."

Am zis, "Acum, fratele meu..."

197 El a zis, "Eu am fost jos la Shreveport, Glasul Vindecării, și ei mi-au spus că tu ești un profet; să vin aici sus și tu vei fi în stare să-mi descoperi, când Duhul vine peste tine, care era necazul meu."

198 Am zis, "Frate, tu nu trebuie să fii un profet să faci asta. Cuvântul lui Dumnezeu stabilește asta." Am zis, "Aceasta nu necesită profeție."

199 Am zis, "Fratele meu, singurul lucru, tu ești doar confuz." Am zis, "Eu vreau să te întreb ceva. L-ai iubit tu întotdeauna pe Domnul Isus?"

200 El a zis, "Ei bine, eu—eu am aparținut la biserica Prezbiteriană, dar," zicea, "eu doar am mers acolo."

201 Am zis, "Ei bine, aș vrea să te întreb. Ce s-a întâmplat, ce a avut loc, că ți-ai schimbat gândirea dintr-o dată?"

202 El a zis, "Ei bine, soția mea, ea a mers jos la Penticostali și," zicea, "ea a primit Duhul. Și astfel atunci ea a venit sus înapoi, și," zicea, "ea era fericită." Și a zis... .

Eu am zis, "Ce ai gândit tu despre aceea? Ai criticat tu Aceasta?"

203 El a zis, "Nu." El a zis, "Eu doar m-am gândit, 'Ei bine, eu voi vedea cât durează.'" Și a zis, "Aceasta a continuat." Zicea, "Ea se părea să-L aibe."

204 Și el a zis, "Într-o zi, eu veneam înăuntru de la o vânzare făcută afară în curte, și s-a întâmplat să ajung în buzunarul meu, și cineva mi-a dat o broșurică veche." Și a zis, "m-am așezat jos în birou și am început să citesc această broșură." Și a zis, "Cel mai îngrozitor simțământ a venit peste mine, că eu ar trebui să mă împac cu Dumnezeu." El a zis, "Eu am tot cercetat, de-atunci încoace."

205 Eu am zis, "Aș vrea să te întreb ceva. Când acest simț a venit peste tine, tu nu ai mai fost în stare să ieși din el?"

El a zis, "Nu, domnule, eu nu am putut."

206 Eu am zis, "Ei bine, aceea este când tu ai primit pe Cristos." Am zis, "Aceasta nu înseamnă 'să-ți ridici mâinile.' Acea este în ordine. 'Vorbirea în limbi,' aceea este în ordine." Și am zis, "'Strigarea,' aceea este în ordine. Dar acelea sunt

atributele lui Cristos după ce El vine înăuntrul.” Eu am zis, “Să primești pe Cristos este să primești Persoana, pe Cristos Isus. ‘Să-L primești, este Viață.’” Am zis, “Strigarea, vorbirea în limbi, și toate demonstrațiile,” am zis, “acelea sunt atribute care urmează Aceasta. Dar, întâi, este să primești pe Cristos.”

²⁰⁷ El a zis, “Atunci, Frate Branham, eu am fost salvat tot timpul?”

Am zis, “Sigur. Privește,” am zis, “îl iubești tu pe El?”

El a zis, “Cu toată inima mea.”

Am zis, “Odată tu nu L-ai iubit.”

El a zis, “Asta-i adevărat.”

“Iar acum tu Îl iubești?”

El a zis, “Ei bine, acela-i adevărul.”

“Ei bine, tu L-ai avut tot timpul.”

²⁰⁸ Și el a sărit de pe verandă, și a început să plângă, și mă ținea în brațe. Și a zis, “O Dumnezeule, eu am fost un Creștin toți acești ani.”

²⁰⁹ Vedeți, treaba despre aceasta era, că el nu a fost îndreptat, la început. Aleluia!

²³⁰ Ce? Voi nu ați putea face un miel dintr-un porc, nici dacă tu trebuia. El este un porc, de la început; el își vede de treburile lui proprii, și spune mielului să-și vadă de treaba lui. Singurul fel cum puteți face porcul acela să creadă că este greșit să fie în cotețul de porci, este să pui un duh de miel în el. Dacă el vreodată primește un suflet de miel în el. . . Sau, un miel nu are suflet. Dar dacă el vreodată primește un duh de miel în el, tocmai natura acelui lucru! Acela-i motivul că voi nu puteți face, converti un porc, voi nu puteți converti un miel, pentru că el nu are suflet. Ce este el, în duhul lui, el are aceeași natură pentru totdeauna. Vedeți?

²¹¹ Dar, o ființă umană poate fi schimbată dintr-un porc într-un miel, pentru că el are un suflet făcut în chipul lui Dumnezeu. Amin.

²¹² Ei bine, gândurile lui schimbate. Ceva o face pentru el. Aleluia! “Cum gândește un om în inima lui.” Vedeți? Cristos Creatorul a venit la el, într-o formă liniștită, și a creat. Duhul Lui Propriu a luat la o parte natura omului, de a iubi dansul, și lumea, și comportările, și din timpul acela el doar le-a lăsat la o parte și a înfometat după Dumnezeu. Și Dumnezeu a fost în el tot timpul. Acesta era Dumnezeu, la început. Vedeți? Ia te uită. Amin.

²¹³ “Așa cum gândește un om.” Acesta trebuie să devină un gând înainte să poată deveni un cuvânt. Iar un cuvânt, exprimat, se materializează. Eu cred în inima mea că eu sunt un Creștin pentru că eu am acceptat pe Domnul Isus Cristos;

dacă eu nu plâng, dacă eu nu mă mișc, dacă nu fac nici un lucru. În inima mea, mai întâi, eu cred că Cristos a murit pentru mine în locul meu. Amin. Eu accept aceasta, ca un Creștin; eu o cred, ca un Creștin; apoi aceasta-i în inima mea. Apoi eu o exprim într-un cuvânt, “Eu sunt un Creștin.” Aleluia! Atunci eu încep să umblu ca un Creștin, să vorbesc ca un Creștin, să trăiesc ca un Creștin, să fiu ca un Creștin. Și prin roadele mele eu sunt recunoscut, de către lume, ca un Creștin. Aleluia!

214 Păi, eu nu am tins să devin așa zgomotos. Dar, dar iată-L acolo, Cuvântul lui Dumnezeu! Isus a zis... Iată-L aici! Oh, doar spuneți-mi când sunt eu destul de îndelung. Dar, ei bine, Isus a zis aceasta. Priviți, “La început.” Observați. Vedeți, “Un om, așa cum el gândește în inima lui.” Acum ascultați ce a spus Isus. Noi nu vom lua . . .

215 Oh, dacă voi ați călători numai în jur și ați vedea religiile; și unul trebuie să facă *aceasta*, și unul trebuie să facă *aceea*, și unul trebuie să facă *aceea*. Dar, fraților, haideți să lăsăm acest tabernacol vechi, o dată, să ajungem îndreptați pentru totdeauna.

216 Noi suntem Creștini, prin credință. Prin harul lui Dumnezeu, noi suntem Creștini. Vedeți? Dumnezeu, în mila Lui infinită, ne-a chemat să fim împăcați cu El, prin Fiul Său, Cristos Isus. O stabilește! Nu ce am făcut noi. Ce a făcut El; El mi-a schimbat sufletul de la lucrurile lumii, în lucrurile lui Dumnezeu; de la cursele de cai, și jocuri de noroc, și adulter, și minciuni, și furturi. El mi-a schimbat sufletul, mi-a schimbat gândurile; și apoi gândurile mele au devenit așa de reale încât ele au devenit cuvinte pe buzele mele; și ele se materializează, iar acum eu sunt un Creștin. Aceasta m-a făcut o persoană diferită. Aceea este ce v-a făcut pe voi. Vedeți?

217 Acum, dacă aveți o minte redusă, și voi nu credeți Aceasta, “Da,” spuneți voi, “ei bine, eu doar mă întreb.” Voi mai bine să fiți atenți!

218 Voi ziceți, “Ei bine, frate, eu—eu m-am bucurat.” Mie nu mi pasă cât de mult te-ai bucurat. Zici, “Ei bine, eu am strigat.” Aceea este bine, dar aceea încă nu înseamnă Acesta. Zici, “Eu am vorbit în limbi.” Aceea-i bine, dar aceea—aceea încă nu înseamnă Acesta. Voi ziceți, “Eu am vindecat bolnavii.” Aceea încă nu înseamnă Acesta.

219 Isus a zis, “Mulți vor veni la Mine în ziua aceea, zicând, ‘Nu am scos eu draci în Numele Tău, am făcut lucruri puternice?’ El va zice, ‘Depărtați-vă de la Mine, voi lucrători ai fărădelegii. Eu nici nu vă cunosc.’” Da, domnule.

220 Pavel a zis, “Chiar dacă vorbesc în limbi, și omenești și Îngerești, chiar dacă am credință să mut munții, dacă mi-aș vinde toate bunurile să hrănesc săracii, și nu am dragoste, eu nu sunt nimic.”

221 Trebuie să fie o schimbare. Iată-o aici, o schimbare a inimii; nu a acestui lucru fizic, ci inima sufletului vostru. În ceva, se ancorează, încât gândurile voastre în felul acela sunt reduse; voi nu mai vedeți aceea. Voi doar vedeți pe Domnul Isus. Voi vedeți neprihănire, și sfințire, și puritate, și dragoste, și har. Aceea este când voi ați fost schimbați. Ce este un convertit? *Convertit* înseamnă “să schimbi ceva din nou.” Și gândurile voastre, obiceiurile voastre, ființa voastră, a fost schimbată de la un păcătos la un Creștin. Primul lucru, voi o știți în inima voastră; apoi o exprimați cu buzele voastre; și apoi se materializează, și aceea este ceea ce sunteți.

222 Acum, dacă vă gândiți că voi o gândiți, (ce cuvânt!), dar vă imaginați că o gândiți, și voi o exprimați și aceasta nu se materializează, atunci voi sunteți pe calea greșită. Voi o pricepeți? Poate eu mai bine las... vorbesc puțin mai încet. Priviți, dacă vă imaginați că sunteți un Creștin, și voi o vorbiți cu buzele voastre, dar voi aflați că nu sunteți, voi mai bine să vă schimbați gândurile, să vă schimbați inima. Vedeți? Pentru că, aceasta nu poartă mărturia, aceasta nu rodește rod din ea. “Dar roada Duhului este blândețea, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, mila, credința.” Dacă la fiecare lucru mic care apare, și voi vă înfuriați la el, mai bine să fiți atenți. Acolo este ceva ce nu s-a întâmplat. Voi exprimați ceva *aici*, care nu este *aici*.

223 Isus a zis Fariseilor, “Voi fățarnicilor! Cum puteți voi spune lucruri bune?” Aceea era ce îi făcea fățarnici; ei au gândit un lucru în inima lor, și au exprimat cu buzele lor altceva. Un fățarnic este așa. Aceea este ce îl face un fățarnic. Zicea, “Cum puteți voi, fiind fățarnici.” Căci, din abundența inimii vorbește gura. Voi nu vorbiți ceea ce gândiți de fapt.” Și vedeți ce vreau eu să spun? Voi trebuie să spuneți ce gândiți. Dacă voi nu o gândiți, să nu o spuneți. Vedeți? Vorbiți cuvintele voastre, lăsați ca ele să vină din adâncul inimii voastre.

224 Așa cum a zis Isus de pomul acela, “Nimeni să nu mănânce din tine.” Păi, acolo nu a fost un—nu a fost nici o umbră de îndoială în inima Lui întreagă, că pomul acela se va usca. De ce? Inima Lui venea din puritate, din... Acesta era Duhul lui Dumnezeu în El, care Îl făcea așa, învățându-i pe acei ucenici o lecție. Vedeți ce vreau să spun? În ordine.

225 Apoi, lăsați aceea să fie curată. Lăsați ca gândurile voastre să meargă pure, și expresiile voastre pure. Trăiți pur și fiți puri. Acum, din inima voastră iese “gândire rea, adulter,” și toate aceste lucruri diferite; dacă aceea vine din inima voastră, aceea-i ceea ce este în inima voastră. Dar dacă din inima voastră vine “neprihănire, pace, dragoste, bucurie,” oh, Doamne, atunci Aceasta vine dintr-o sursă *aici* care este formată din aceea. Vedeți ce vreau să spun? Este formată din Duhul lui Dumnezeu *aici* care s-a exprimat pe Sine prin lucrare, și ceea ce spuneți atunci se va împlini.

226 Eu vă voi da o mică înțelegere despre ceva, cât de infailibil este Cuvântul lui Dumnezeu. Vegheați ceea ce spuneți. Când Dumnezeu vorbește ceva, aceasta trebuie să fie, mie nu-mi pasă cât de mult arată diferit. Eu am văzut lucruri, chiar ca în acest itinerariu chiar acum. Eu am văzut pe Dumnezeu făcând ceva, prieteni, care am gândit că era imposibil ca aceasta să se întâmple vreodată, dar s-a întâmplat. După ce am văzut deja greșeala despre ceva ce am făcut, a fost o greșeală; a trebuit să fi făcut ceva. Dumnezeu mi-a spus, mergi să o faci; am avut-o scrisă aici în buzunarul meu. Și în loc să fac aceea, eu am uitat despre ea, și m-am întors în jur și am făcut altceva. Și harul lui Dumnezeu a învățat-o drept înapoi și a dus-o la bun sfârșit, oricum. Amin. Aceasta trebuia să se întâmple.

227 Ei bine, eu cred, aici în Sfântul Ioan, eu tocmai am citit zilele trecute, pe undeva aici, același lucru. Cam, să vedem, acela-i al 12-lea. Da, iată-l aici. Priviți, Sfântul Ioan 12, și al 37-lea verset. Ascultați, 36, noi începem.

În timp ce aveți lumină, credeți în lumină, ca voi să puteți fi copiii luminii. Aceste lucruri le-a vorbit Isus, și s-a depărtat, și—și s-a acuns de ei.

228 Acum ascultați. Aici este aceasta. Acum priviți aceasta, foarte atent. Eu o am însemnată aici. Eu am citit-o în... acolo în Bombay.

Dar deși el—el a făcut așa de multe miracole înaintea lor, vedeți, totuși ei nu au crezut în el:

229 Nu contează ce a făcut! El a înfăptuit minuni. Priviți la această națiune, priviți la acest popor, priviți ce semne și minuni s-au întâmplat chiar aici în acest tabernacol. Priviți ce lucruri au fost spuse, și ce a fost dovedit de a fi de la Dumnezeu. Priviți! Vedeți! Dovedite de Dumnezeu, și, totuși, oamenii din oraș vor râde la Acesta, își bat joc de El, zicând, “Este telepatie mintală, sau un lucru sau altul.” Ei nu înțeleg. Ascultați aici.

...deși el a făcut așa de multe minuni înaintea lor, totuși ei nu au crezut în el:

Pentru ca spusele lui Isaia profetul să poată fi împlinite, care...a vorbit, Doamne, cine a crezut mărturia noastră? și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?

De aceea ei nu au putut crede, pentru că...Isaia a zis aceasta,

230 Când Dumnezeu vorbește ceva, trebuie să se întâmple; căci este gândul Lui mai întâi, apoi Cuvântul Lui este exprimat. Atunci nu este nimic... Nu contează ce vine sau se duce, aceasta trebuie să se întâmple. Oh, puteți voi vedea infailibilitatea Cuvântului? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Oh, Doamne!

El le-a orbit ochii, el le-a împietrit inima; ca ei să nu vadă cu ochii lor, nici să nu înțeleagă cu inimile lor, și să fie convertiți, și eu să-i vindec.

231 Priviți! Dumnezeu, prin profetul Lui, Isaia, un om care își avea sușurile și coborâșurile ca și noi, își avea greșelile ca și noi; dar Dumnezeu a adus omul acela așa de predat, prin a fi un profet, încât cuvintele lui... Gândurile lui Dumnezeu! Aleluia! Gândurile lui Dumnezeu s-au exprimat prin acele buze muritoare ale lui Isaia; un om cu păcat și lucruri care le am eu, cu urcușurile și coborâșurile lui cum le am eu, și cum aveți voi; dar un vas predat lui Dumnezeu, a exprimat gândul, gândul lui Dumnezeu, prin cuvânt. Și nu contează ce au făcut ei, cuvintele lui Isaia au trebuit să fie împlinite, căci a fost gândul lui Dumnezeu exprimat prin Isaia.

232 Ia te uită. Aleluia! O Dumnezeule! "Pe această stâncă Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu vor izbuti împotriva Ei." Oh, Doamne! Când lumea nu mai există, "Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece niciodată." De ce? El exprima, în Cuvânt, gândul Atotputernicului Dumnezeu. Și când noi, prin credință, putem accepta acel Cuvânt, trebuie să devină material. Oh, cum îmi cutremură inima, să mă gândesc, "Cuvântul Tău, pentru totdeauna, în Cer, Doamne, este confirmat." Ce este gândul lui Dumnezeu, El le exprimă în Cuvinte, și *Aici* este Cuvântul viu al lui Dumnezeu. [Fratele Branham a bătut în amvon de câteva ori—Ed.]

233 Isus a zis, "Cel ce ascultă Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică, și nu va veni la condamnare; ci a trecut din moarte la Viață." Aleluia!

234 Nu "cel ce merge la biserică." Nu "cel ce-și pune numele în carte." Nu "cel ce pretinde." Nu "cel ce strigă." Nu "cel ce vindecă bolnavii." Nu "cel ce deschide ochii orbului." Nu "cel ce vorbește în limbi." Nu "cel ce profetește."

235 "Dar cel ce ascultă Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică, și nu va veni niciodată la condamnare, ci a trecut deja din moarte la Viață." Oh, frate, lasă ca acea credință să se ancoreze o dată în inima aceea, până când acele Cuvinte vor fi adevărate înaintea lui Dumnezeu. Atunci, cerurile și pământul se vor zgudui și se vor duce, dar acel Cuvânt Etern, acel gând care este în inima ta, care este exprimat de Dumnezeu, nu mai poate greși așa cum cuvintele lui Isaia nu au putut greși.

236 Acolo au fost cu miile care au privit la acele minuni ce s-au făcut, și totuși nu au putut crede, deoarece Isaia a exprimat-o și a zis, "Ei nu vor crede Aceasta."

237 Cuvântul lui Dumnezeu este Etern. "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu." Dumnezeu, la început, acolo în urmă când El a

văzut lumea, El v-a văzut pe voi și pe mine aici în această dimineață. El a văzut bebelușul meu șezând acolo în spate. El a văzut fiecare persoană flămândă în India. El a văzut fiecare predicator în amvon. El a văzut fiecare fățarnic umblând. El a văzut întregul lucru. Gândirea infinită a lui Dumnezeu a prevăzut aceasta.

²³⁸ Și El a zis, “Acum, să răscumpăr acea rasă căzută, Eu voi trimite pe Fiul Meu, Cristos Isus.” Acolo era Cuvântul. La început, înainte ca acesta să fie un Cuvânt, era un gând. Înainte, acesta a fost un gând; el a fost exprimat într-un cuvânt; și Cuvântul a devenit material și a locuit printre noi. Aleluia! Cu zece milioane de ani, poate, înainte ca lumea să fie vreodată formată, Gândul lui Dumnezeu a văzut trupul Lui, să locuiască în carne, să ia afară boldul morții. Iuh!

²³⁹ Cât de Etern este Cuvântul lui Dumnezeu! Oh, timpurile se vor schimba, anii vor veni și se duc, veacurile de timp vor trece; dar Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne pentru totdeauna. Iată-l acolo!

²⁴⁰ “O Doamne, lasă-mă să ascund Cuvântul Tău în inima mea, ca eu să nu păcătuiesc împotriva Ta. Lasă-mă să-L meditez, zi și noapte. Lasă-mă să scriu poruncile Tale pe tăbla patului meu. Și Ele întotdeauna să fie—fie înainte mea. Și, Doamne, ca eu să nu păcătuiesc în inima mea împotriva Ta.” Ci lasă-mă să umblu în Aceasta. “De aceea acolo nu mai există acum nici o condamnare,” Romani 8:1. Aleluia! “Nu există nici o condamnare pentru acei ce sunt în Cristos Isus, care nu umblă după fire, ci după Duhul.” Amin.

²⁴¹ Gândurile lui Dumnezeu exprimate, în inima umană, se mișcă drept înainte, așa cum Dumnezeu nemuritor conduce supușii Lui din loc în loc. Și Biblia a zis, “Urmele pașilor omului neprihănit sunt rânduite de Domnul.” Oh, Doamne! Cât de nouă este lumea? Cât de lungă este Eternitatea! Când ne gândim la Cuvântul lui Dumnezeu exprimat prin buzele unei ființe muritoare, totuși așa de supus la Cuvântul lui Dumnezeu!

²⁴² El a zis, “Isaia a vorbit despre aceasta. Și ei nu au putut să o facă, pentru că Isaia a zis-o sub inspirație.”

²⁴³ Acel Isus Cristos, Emanuelul aici pe pământ, cu toate Scripturile de peste tot. Așa cum El a umblat pe pământ, El știa că El va învia, a treia zi. De ce? Pentru că David, sub inspirație, a zis, “Eu nu voi lăsa sufletul Lui în iad, nici nu voi suferi Eu ca Acel Sfânt al Meu să vadă putrezirea.” [Fratele Branham bate pe amvon de șase ori—Ed.] El a zis, “De aceea inima mea s-a bucurat și carnea mea s-a făcut. . . s-a făcut bucuroasă.” Când Isus, sub un cuvânt, ungere, vorbește. . . vorbit de Dumnezeu printr-un om care își avea sușurile și coborășurile lui, David, David a zis, “Eu nu voi lăsa sufletul Lui în iad, nici nu voi suferi Eu ca Cel Sfânt al Meu să vadă putrezirea.”

244 Isus a zis, “Dă-râmați acest templu, și Eu îl voi ridica în trei zile.” Aleluia! El a crezut Cuvântul nemuritor al lui Dumnezeu. Da, domnule. Nu contează. . .

245 “El nu a, El nu a zis asta,” voi ziceți. “Ei bine, tu știi, El a murit vineri, și El a înviat. Cum este cu ‘trei’ zile?”

246 Isus știa, că în șaptezeci și două de ore vine muritor. . . putrezirea vine la trup. El știa, cândva între acele trei zile, cândva înăuntru acolo, Dumnezeu urma să-l învie. Pentru că David, sub inspirație, a zis că El îl va învia.” Aleluia! O Scriptură scrisă pe Biblie! El a pășit înainte ca un erou, spre moarte, știind că Dumnezeu va ține Cuvântul Lui; ce a gândit Dumnezeu, mai întâi, iar apoi a exprimat. Aleluia!

247 Astfel, astăzi, eu cred că, “Acel Domnul Isus înălțat atunci acolo sus în Înălțime, vine din nou, în același fel, așa cum L-ați văzut mergând.” Și El vine pentru cei Răscumpărați care sunt Născuți din nou, spălați cu Sânge. “Așa cum a plecat, tot așa va veni El.” Este exprimat în Biblie. Regi se pot ridica, diferență poate veni, tunetul poate opri pământul, foamea, bombele atomice, și orice este. Dar, “Isus Fiul lui Dumnezeu va veni din nou în același fel cum L-ați văzut plecând,” căci este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu care a zis așa.

248 Eu cred cu adevărat că Dumnezeu va vindeca acest trup, bolnavii, pentru că el a zis, “El a fost rănit pentru păcatele mele, zdrobit pentru nelegiuirile noastre, pedeapsa care ne dă pacea a venit peste El, și cu rănile Lui am fost vindecați.” Lăsați învățătorii, teologia, orice ar putea să se ridice, seminarii se ridică și cad, dar Cuvântul lui Dumnezeu se va mișca tot la fel. Da, domnule. Dumnezeu a spus așa. Și înainte ca Dumnezeu să o poată spune, trebuia să fie un gând. Și Dumnezeu a gândit tot lucrul până la capăt, și l-a exprimat în Cuvintele Lui, și trebuie să se materializeze.

249 Nu demult, eu citeam, sau am văzut un loc, unde o fată a pus aceste cadrane pe un ceas, muindu-l în rادیu. Și ea s-a întâmpat să lingă acesta, pensula de limba ei. Aceasta a omorât-o. După ani și ani mai târziu, ei au dezgropat craniul ei; și ei și-au pus stetoscopul în urechi, și lucruri, și l-au băgat jos în craniu. Și voi ați putut auzi radiumul acela, “rutt-rutt-rutt.” Acesta nu are sfârșit. El doar continuă să se miște înainte și înainte și înainte și înainte. Nu există sfârșit la rادیu. El continuă să se miște înainte. După ani și ani și ani, și craniul nu era nimic decât un os alb, rادیul încă se mișca pe acolo pentru că ea l-a băgat în gura ei. O porțiune din el așa, și rادیu se mișcă înainte.

250 Cu cât mai mult atunci se va mișca Dumnezeul Etern, prin Ființa Lui Dumnezeiască, și puterile vorbite ale Cuvântului Său, când El vorbește Cuvântul Lui! Timpurile se vor schimba, oamenii se vor schimba, națiunile se vor schimba, lumile se vor

schimba; dar acel Cuvânt se mișcă înainte și înainte, pentru veci și veci, pentru că este gândul lui Dumnezeu înainte ca el să fie exprimat. Aleluia!

²⁵¹ Eu Îl iubesc cu toată inima mea. Și după ce am văzut sutele de religii din lumea aceasta, eu spun, în această dimineață, “Pe Cristos, Stânca solidă, voi sta; toate celelalte terenuri sunt nisip scufundător, toate celelalte terenuri sunt nisip scufundător.”

Să ne rugăm!

²⁵² Tată Ceresc, oh, cât de fericit sunt eu în această dimineață, să știu că harul Tău răscumpărător, Fiul Tău, ne-a răscumpărat dintr-o viață de păcat. Oh, când văd trupul meu vestejindu-se, îmbătrânind, încărunțind și zbârcindu-se, totuși eu știu că dincolo de această umbră de aici, acolo, stă trupul făcut nu de mâini. Acolo stă cel nemuritor, așteptând; și aceea, într-o zi, când viața este trasă din acest trup, el se va trezi, din nou, în Prezența Lui acolo, să fie cu El prin veacurile timpului.

²⁵³ Dumnezeule, lasă ca fiecare bărbat și femeie, în această dimineață, care au această speranță în ei, să se purifice de lucrurile lumii. Și aceste lucruri mărunte vechi care-i vor trage în jos, și-i țin mizerabili, lasă-i să fie Creștini fericiți să Te slujească. Admite aceste lucruri, Tată, prin Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

²⁵⁴ Eu cred că am mers doar un pic peste timp pentru voi, dar inima mea a fost purtată asupra Cuvântului Său, în Ființa Lui. Eu am venit nepregătit, fără să știu că eu voi vorbi; doar s-a întâmplat să spun aceste cuvinte. Și eu nu am luat decât un singur verset din Scriptură, dar poate în câteva duminici noi o vom relua de acolo și vom merge înainte, ce era Cuvântul.

²⁵⁵ Voi Îl iubiți? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Ascultă, prietenul meu Creștin. Dacă există ceva în inima ta împotriva cuiva, mergi la ei acum și fii împăcat. Uită tot trecutul. Și dacă tu ai avut o viață cu suișuri și coborâșuri, amintește-ți, ceva a venit în inima aceea, ceva s-a mișcat în acele gânduri. Nu contează cine este dușmanul tău, iubește-l. Iubește-l. Nu contează ce s-a întâmplat, lasă-o să treacă. Până la urmă, tu ești într-un câmp cu buruieni, ne dăm seama de asta, dar noi amândoi trebuie să creștem împreună. Noi trebuie să creștem împreună.

²⁵⁶ Căci, o fântână bună nu poate să dea ape rele, nici o fântână rea nu poate să dea ape bune. Un pom nu poate rodi roade stricate și roade bune în același timp. Deci sau să facem toată fântâna curată, sau să facem toată fântâna murdară; una sau cealaltă, vedeți. Căci, ea este murdară în primul rând, deci să curățim fântânile în această dimineață, și să spunem, “Doamne, toarnă înăuntru Duhul Tău, și condu-mă, O Dumnezeule, condu-mă.”

257 Căci văzând cum noi mergem jos într-o—o biserică Catolică de acolo, jos acolo în Roma, și ei au vrut să mă ducă la ceea ce ei numesc biserica Os. Și călugării lor, de sute de ani, ei i-au luat și i-au pus în pământ, jos în biserică, și i-au îngropat. Fiecare biserică este un cimitir, aproape. Și ei pun inșii aceia înăuntrul acolo. Și după ce ei sunt acolo așa de mult, ei se duc să-i dezgroape. După ce carnea este putrezită în țărână, ei îi dezgroapă.

258 Și ei au făcut o cameră, de multe, multe ori mai mare decât aceasta, doar din oase umane, cum le-au făcut ei și le-au stivuit împreună. Și în colțuri, unde tu pășești jos în *acest* fel, craniile și totul. Candelabrele sunt făcute din bucățile mici ale degetelor. Lămpile sunt făcute din oase, și totul. Nimic decât doar... Și acolo sunt mormintele altora care putrezesc. Un semn, la sfârșit, foarte izbitor, zice, "Odată noi am fost ca voi, și cândva voi veți fi ca noi." Asta-i adevărat.

259 Și numai acei care iubesc pe Dumnezeu vor avea cândva Viața nemuritoare. Și aceea este adevărat.

360 Și eu am observat acolo, unde oamenii vin pe acolo. Religia Catolică este foarte mult pe superstiții și lucruri. Acele craniile pe călugării aceia acolo, au fost frecate până când au albit. Unele din ele s-au ros, așa de adânc; dar oamenii le frecă, încercând să obțină binecuvântări și lucruri ca acelea, de pe craniile acestor călugări. Aceasta doar merge să arate, că este o ființă umană. Este o inimă, și ei flămânez după ceva.

261 Frate, religia lui Isus Cristos nu constă în a freca oasele oamenilor morți. Acesta crede în Domnul Isus Cristos, și acceptă Viața nemuritoare. Oh, Doamne!

262 Dar să gândiți că este adevărat, odată oamenii aceia au fost așa cum suntem noi aici în această dimineață. Ei au avut ocazia lor, și noi o avem pe a noastră. Ce veți face voi cu ea?

263 Oh, facem fiecare gram din ea să conteze pentru Domnul Isus. Nu avem timp pentru lucrurile lumii. "Lăsați la o parte orice greutate care vă împresoară așa de ușor. Să alergăm această cursă, cu răbdare, care este așezată înaintea noastră." Să iubim pe Domnul Isus.

264 Fiți buni unul cu altul. Fiți buni cu vrăjmașii voștri. Iubiți pe fiecare. Nu contează ce au făcut ei, iubiți-i, oricum. Și dacă tu nu poți face aceea, frate, soră, dacă a fost vreodată un timp când aveți nevoie de o...?...la altar, aceasta este atunci. Când poți veni înapoi, crează...

265 Și eu am recunoscut, zilele trecute, un duh egoist venind sus în mine, să spun, "Acest om este greșit. Eu ar trebui să-i spun despre aceasta." Aceasta este greșit. Dumnezeu este Acela care să-i spună despre aceasta. Aceasta nu este... Nu este treaba mea. Dar treaba mea este să predic Evanghelia și să iubesc pe

fiecare, și să mă mișc înainte și să-mi iubesc vrăjmașii, așa cum Isus Cristos m-a iubit când eu am fost vrăjmașul Lui. Asta-i adevărat. Când eu am fost de neiubit, El—El m-a iubit la sânul Lui. Și oricine care este de neiubit, eu să-i iubesc la fel. Duhul care a fost în Cristos, să fie în noi. Amin. Eu Îl iubesc. Eu Îl iubesc. Oh, Doamne!

Nu râvniți aceste bogății zadarnice ale lumii,
Care așa rapid se descompun,
Căutați să câștigați acele comori Cerești,
Ele niciodată nu vor trece!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu!

Zidiți-vă speranțele pe lucruri Eterne,
Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu!

Când călătoria mea este completă,
Dacă am fost devotat lui Dumnezeu,
Frumoasă și strălucitoare casa mea în Slavă,
Sufletul meu răpit va vedea!

Deci să ne ținem de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu!

Zidiți-vă speranțele pe lucruri Eterne,
Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui
Dumnezeu!

²⁶⁶ Este aceea rugăciunea fiecărui bărbat și femeie, băiat sau fată, de aici astăzi? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Dumnezeu să vă binecuvânteze, și fie ca El să vă țină în felul acela; smeriți în duhul vostru; blând în sufletul vostru; iertând pe alții precum Cristos, de dragul lui Dumnezeu, vă iartă pe voi. Fiți buni, generoși, bine veniți.

²⁶⁷ Mai există vreo activitate, ceva în biserică, Frate Neville?

²⁶⁸ Ascultă, prietenul meu Creștin, așa cum călătorești de aici, în această dimineață. Noi nu avem mult aici să-ți oferim, în felul materialelor, voi străinii din porțile noastre. Noi avem un mic, tabernacol vechi. Noi suntem un popor sărac, tot așa de săraci cât putem fi. Noi suntem—ne pare rău că nu putem avea ceva puțin mai bun aici să reprezentăm o—o primire bună oamenilor. Dar, fratele meu, soră, în interiorul acestor mici pereți de aici, căci structura nu este prea mult la ce să priviți, dar voi veți găsi o bună primire pentru Domnul Isus Cristos. Veniți, închinați-vă cu noi, dacă voi nu aveți un loc unde să mergeți. Noi avem un păstor iubitor aici. Niște oameni buni

aici în comitetul diaconilor, și așa mai departe, niște Creștini buni. Vino, găsește-ți un loc, și tu întotdeauna vei fi bine venit aici la Tabernacolul Branham.

²⁶⁹ Noi avem numai un lucru pe care-l putem face, noi iubim pe Domnul Isus cu toată inima noastră. Noi credem Cuvântul de a fi . . . această Biblie de a fi Cuvântul lui Dumnezeu. Noi nu avem ceva cărți de texte; doar această Biblie. Noi nu avem nici o lege aici despre *aceasta, aceea*, de . . . Ei bine, legea noastră este dragostea. Crezul nostru este Cristos. Și noi doar vă iubim cu toată inima noastră. Veniți înapoi și fiți cu noi, dacă voi doriți. Și noi sperăm într-o zi să vă vedem într-o Țară mai bună, unde noi vom . . .

²⁷⁰ Dar pe timpul acesta, să mergem înainte mărșăluind spre Sion, dacă vreți, în timp ce vă ridicați în picioare. Teddy, ai vrea să vii aici sus, doar un minut, fiule, foarte repede. Noi suntem . . .

²⁷¹ Serviciul de împărtășire deseară. Oh, eu sunt bucuros să fiu aici pentru aceea. Ascultați, Isus a zis, “Cel ce mănâncă trupul Meu și bea Sângele Meu, are Viață veșnică, și Eu îl voi învia în zilele din urmă.” Acel Cuvânt este nemuritor. Este adevărat? [Adunarea, “Amin.”] În ordine.

²⁷² Acum, toți împreună acum, să cântăm *Mărșăluim Spre Sion*. În ordine.

Veniți, noi care iubim pe Domnul,
 Și bucuriile noastre să fie cunoscute,
 Uniți-vă într-o cântare de acord dulce,
 Uniți-vă într-o cântare de acord dulce,
 Și așa să-nconjurăm Tronul,
 Și așa să-nconjurăm Tronul.

Acum întoarceți-vă în jur și dați mâinile.

Noi mărșăluim spre Sion,
 Un frumos, frumos Sion;
 Noi mărșăluim în sus spre Sion,
 Frumoasa Cetate a lui Dumnezeu.

Oh, noi mărșăluim spre Sion,
 Frumos, frumos Sion;
 Noi mărșăluim în sus spre Sion,
 Acea frumoasă Cetate a lui Dumnezeu.

²⁷³ Acum, în timp ce cântăm corul acela încă o dată, apoi cântarea noastră de eliberare. Noi vom cânta *Mărșăluind Spre Sion*, încă o dată, prezentați-vă celui străin. Spuneți-i că sunteți fericiți că el este aici. Deoarece, biserica este caldă, și noi nu vom zăbovi mult în biserică, mergem. Serviciul este gata acum. Noi doar vom elibera în câteva minute. Acum să ne întorcem în jur și să zicem, “Eu sunt Mr. Jones, și eu sunt bucuros să vă cunosc. Veniți din nou la tabernacol.” Fiți prietenoși, zâmbiți, fiecare. În ordine, acum.

Noi mășăluim spre . . .

Prezentați-vă străinului, spuneți-i să vină din nou.

. . . frumos Sion;

Noi mășăluim în sus spre Sion,
Frumoasa Cetate a lui Dumnezeu.

²⁷⁴ Acum pentru cântarea nemuritoare a Tabernacolului Branham, de eliberare. Câți vă amintiți cântarea veche de eliberare?

Ia Numele lui Isus cu tine,
Copil al durerii și întristării;
El bucurie și mângăiere-ți va da,
Ia-L, oriunde vei merge.

Oh, Doamne! Fiecare, împreună.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Copil al durerii și întristării;
El bucurie și mângăiere-ți va da,
Ia-L oriunde vei merge.

O Nume scump, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume scump, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Ca un scut de orice cursă;
Când ispite-n juru-ți se adună,
Oh, șoptește Numele acela sfânt în rugăciune.

O Nume scump, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume scump (O Nume scump), O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

²⁷⁵ Să ne plecăm capetele acum în rugăciune. Păstorule, vino și eliberează-ne, vrei tu, fratele meu.

Cuvântul A Devenit Trup (Raportul Călătoriei În India), Vol. 6 No. 4
(*The Word Became Flesh (India Trip Report)*, Vol. 26 No. 5)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică dimineața la 3 Octombrie, 1954, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1996 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org